

Britiske paralleller til det amerikanske oprør

Den 19. december (EIRNS) – Vanviddet fortsætter i den amerikanske rigsretsproces og demonstrerer endnu en gang, at det ikke er andet end et orkestreret kupforsøg af ophavsmændene til "Russiagate" i de britiske efterretningscirkler og deres aktiver i det Demokratiske Parti. Nancy Pelosi, der selvfølgelig er klar over, at de latterlige rigsretssagspunkter er usande, og ikke engang ville være forbrydelser selv om de var sande, venter nu med at overføre sagen til retsbehandling i Senatet indtil det nye år, i håb om at der skal opstå et mirakel, der kan retfærdiggøre deres faktiske kriminelle hensigt. Justitsminister William Barr gjorde det her til aften klart på Fox News, at der er begået alvorlige kriminelle handlinger af kupmagerne, og at den særlige anklager John Durhams efterforskning agter at gribe fat om nældens rod, ikke kun i FBI og justitsministeriet, men også i CIA og andre agenturer. Durham har nu udbedt sig mange af de relevante dokumenter vedrørende tidligere CIA-direktør John Brennan, der kørte en stor del af Russiagate-svindlen.

Hensigten – at forhindre Trumps bestræbelser på at etablere venskabelige forbindelser mellem USA og Rusland og Kina og således opbryde den britiske imperialistiske opdeling af verden i uforsonlige blokke – er den samme som i "Ukraine", udvidelsen af kuppet, eftersom de britiske samt Obamas efterretningsfolk er hektiske for at dække over deres direkte rolle i det kriminelle kup mod den valgte Ukrainske regering i forbund med åbenlyse nazi-bander, med det formål at starte en krig med Rusland. Da det ukrainske folk overvældende stemte imod det nynazistiske regime til fordel for præsident Volodymyr Zelenskys intention om at genoprette forbindelserne med Rusland, arbejder Trump nu sammen med Zelensky i dette

øjemed. Den falske rigsretsanklage om "magtmisbrug" for Trumps bestræbelser på at afsløre denne massive forbrydelse er latterlig, men alligevel ekstremt farlig.

Situationen i Storbritannien har mange ligheder – selvom man skal være varsom her, da det er det britiske imperium, der står på spil. Boris Johnson og hans toprådgiver, Dominic Cummings, har appelleret til arbejderklassen i Storbritannien, der traditionelt er på linje med Labour-partiet, for at genoprette Storbritanniens historiske industrielle kapacitet og dens styrke inden for videnskabelig forskning og infrastruktur, med et resultat svarende til Trumps 'jordskredssejr' i traditionelle 'Demokratiske' stater ved valget i 2016. De lag indenfor både arbejderpartiet og det konservative parti, der kæmpede imod Brexit-afstemningen i 2016, som var stærkt støttet af Johnson, blev stort set fejlet ud af embederne ved det nationale valg, som gav Johnson hans historiske flertal.

I både Storbritannien og USA ignoreres det hastigt fremstormende økonomiske sammenbrud. Det er aldeles muligt, at præsident Trump, når boblen brister, vil ty til LaRouche-løsningen, det amerikanske systems politik efter Alexander Hamiltons principper, snarere end til Wall Street-slanget omkring ham. Det er mindre sandsynligt, at Johnson vil gøre det samme, men hvis USA går sammen med Rusland og Kina, hvilket Trump forsøger at gøre, kan denne kombination, med Indien og andre der måtte tilslutte sig, indføre et nyt paradigme for verden, og trække selv briterne med. Dette har været LaRouche-bevægelsens hensigt igennem adskillige årtier – det ligger nu direkte på bordet, hvilket kræver fuld mobilisering af denne nations patrioter og verdens borgere.

**POLITISK ORIENTERING den 19.
december 2019:**

**Rigsretssag imod Trump kan
ikke få det gamle paradigme
tilbage i kontrol//**

**Brexit + COP25-fiasko. Se
også 2. og 3. del.**

Med formand Tom Gillesberg.

Video:

2. del:

3. del:

Lyd:

Slut med bedrageri af

offentligheden. Tiden er moden til LaRouches strategiske løsninger

Den 17. december (EIRNS) – Det strategiske billede er dramatisk, hvor millioner af mennesker går på gaderne i protest mod umulige levevilkår, fra Chile til Algeriet og Libanon. I hele Frankrig fandt der i dag en massestrejke sted imod – blandt andet – regeringens planlagte ændring af pensionssystemet med krav om flere år på arbejdsmarkedet for mindre compensation. Hundredetusinder af mennesker på tværs af sektorer demonstrerede i et omfang, der overgik selv de enorme forsamlinger tidligere i efteråret. På den berømte Paris-opera stillede både sangere og orkestret sig solidarisk. Forsamlet på operaens trappetrin fremførte de "Va Pensiero", de hebraiske slavers kor fra Verdis opera Nabucco (Nebukadnesar) og andre universelle, patriotiske sange.

Det er virkeligheden i det kommende nye år. Ingen 'genopvarmede' nyliberale, neo-konservative planer og svindelnumre vil længere kunne formå at forlænge City of London/Wall Streets dødsmerkede 'markedssystem'. Den amerikanske centralbank, Federal Reserve, pumper i løbet af juleferiedagene mange milliarder ind i finanssystemet for at afværge den verserende nedsmeltning.

Det er sådan man må se de seneste dages rekordniveauer på det amerikanske aktiemarked. Pengene flyder rundt overalt. Dagens rekordhøje Dow-indeks på 28.267 er en "opsmeltning", som investorer/spekulanter nu foretrækker at kalde det, hvilket betyder, at det er positivt. Men "opsmeltning" betyder i virkeligheden hvad ordene antyder – økonomisk skum. Der er intet bag "pengene", blot penge og [varm] luft. Federal Reserve-politikken er et bedrageri af offentligheden.

Schiller Instituttets præsident, Helga Zepp-LaRouche, understregede i diskussioner med europæiske kolleger i dag vigtigheden af, at dette er øjeblikket til at udbrede offentligt, hvad der er sandt og gennemførligt – den afdøde statsmand Lyndon LaRouches strategiske økonomiske metode. For fem år siden udstedte han sine "Fire love", baseret på at adskille og forsvare kommercielt nyttige banker gennem Glass/Steagall-loven; stil rigelige kreditter til rådighed for nyttig agroindustriel og infrastrukturel aktivitet, og især til fremme af banebrydende videnskabelige fremskridt gennem rumprogrammet og international rumforskning.

Den form for intervention går hånd i hånd med afsløringen af svindlen bag de 'væbnede' efterretningsnetværk, der går efter det amerikanske præsidentskab, og som også har taget sigte imod Kina og Rusland, på et tidspunkt hvor det er yderst påkrævet med et samarbejde mellem stormagter omkring en fornuftig politik.

I dag sendte præsident Donald Trump et personligt brev til 'House Speaker' (formand for Repræsentanternes Hus, *red.*) Nancy Pelosi, hvor han fordømmer dette svig i de stærkeste vendinger og kalder det et "ulovligt, partipolitisk kupforsøg." Han sagde til hende: "Hvis du virkelig var interesseret i frihed og vores nations frihed, så ville du bruge dine enorme efterforskningsressourcer til at afsløre den fulde sandhed om FBI's forfærdelige magtmisbrug før, under og efter valget i 2016", sagde Trump. "De anklagede i 'Hekseprocesserne i Salem' (foregik i Massachusetts-kolonien i 1692-93, *red.*) fik en mere retfærdig rettergang "(det fulde brev er offentliggjort på Det Hvide Hus' websted).

Hvad der er afgørende, advarede Zepp LaRouche, er at ikke lade den gunstige lejlighed for at afslutte ondskaen slippe sig af hænde, og at opnå succes ved at handle ud fra det højeste niveau. Førhen har der været bevægelser indenfor forskellige grupper – arbejdere, landmænd, læger og medicinsk personale, undervisere, studerende – hvilke kan være magtfulde

bevægelser, men som derefter bliver besejret på en eller anden måde, når de bliver desorienterede, demoraliserede, truede, eller købt og betalt. Konsekvensen er, at deres produktive og politiske kræfter går tabt eller svækkes, og at alle taber.

Men hvis folk har overblikket på det højeste niveau og [kendskab til] strategiske løsninger, kan det lykkes. Tiden er moden.

Pelosis løgne udstiller den kriminelle hensigt bag kup-komplottet imod Trump

Den 15. december (EIRNS) – Rigsretskuppet – og Trump har kaldt det et kup, og det er et kup – kan faktisk give betydeligt bagslag. Oligarkiet – i USA, Storbritannien og internationalt – er i panik, da Horowitz-rapporten har afsløret USA's og de britiske efterretningsagenteres kriminelle sammensværgelse for at gennemføre et kup mod præsident Donald Trump. Selv Der Spiegel i Tyskland udkom med en forsidehistorie, der udtrykte deres rædsel for, at Trump, trods 'Russiagate' og svindlen med rigsretssagen, ser ud til at ville vinde det næste valg.

Bill Binney – den tidligere leder af den tekniske afdeling hos National Security Agency (NSA), der udformede programmerne til at finde terrorister, men trak sig tilbage da programmet i stedet blev brugt til at spionere på stort set alle i verden – har vist, at der ikke var noget russisk hack af [email-serveren hos det Demokratiske Partis Nationalkomité (DNC), kernen i 'Russiagate'-svindlen. Han gennemgik beviset herfor

på LaRouchePAC's nationale webcast, "Fireside Chat", den 12. december, og er villig til, og ivrig efter, at få denne historie ud i hele USA og internationalt.

Binney og den tidligere CIA-operatør Larry Johnson, der optrådte sammen med ham på LaRouchePAC's telefonkonference, pegede på det faktum, at general Michael Flynn, den tidligere chef for 'Defense Intelligence Agency' (DIA) i Obama-administrationen og Trumps første nationale sikkerhedsrådgiver, var udpeget som et mål i 'Russiagate'-heksejagten, netop fordi han havde afsløret, at Obama-administrationens bevæbning af såkaldte "moderate oprørere" i regimeskifte-krigen mod Bashar Assads regering i Syrien faktisk gik til al-Qaida-terroristnetværket – og værre endnu, at Obama-administrationen gjorde dette med fuldt overlæg. Set i optikken af Obamas og det britiske efterretningsnetværk var Flynns forbrydelse, at han ønskede at etablere venlige bånd med Rusland, ligesom præsident Trump.

Alt dette slår nu tilbage imod kupmagerne, både dem i USA og dem i Storbritannien, Ukraine og andre steder. Som præsident Trump tweetede i dag, står den tidligere FBI-direktør Comey, der ledede 'Russiagate'-svindlen, nu til seriøs fængselstid.

I hendes ugentlige strategiske internationale webcast advarede Helga Zepp-LaRouche i dag om, at den igangværende "våbenklirren" i rigsretsprocessen af lederskabet i det Demokratiske Parti, er tegn på desperation; tegn på at de med rette frygter, at de ved valget i 2020 ikke kan vinde en ærlig valgkamp. Ekspert i forfatningsspørgsmål Alan Dershowitz gør opmærksom på, at der skabes en meget farlig præcedens ved at ødelægge den republikanske opfattelse af præsidentsystemet og erstatte det med et britisk parlamentarisk system, hvor man kan slippe af med en premierminister blot på grund af et flertal i parlamentet.

Den britiske imperialistiske opdeling af verden med NATO mod Warszawa-pagten er død. Macron kaldte NATO "hjernedød", mens

Trump kaldte det "forældet." Da Sovjetunionen blev opløst i 1991, mistede NATO sin raison d'être, eksistensberettigelse, og konfrontationen med Rusland og Kina opbygges bare for at retfærdiggøre store lønninger til bureaukraterne i NATO-apparatet og i det militærindustrielle kompleks. Det er ikke for sent at sige, at NATO bør erstattes med et helt andet system, en sikkerhedsarkitektur, der inkluderer Rusland, og som inkluderer Kina, fordi den nuværende konfrontationspolitik fører til krig. Det er klart, at Trump forsøger at have et anstændigt forhold til Rusland og Kina, mens hvis Hillary Clinton var blevet præsident, kunne vi have haft 3. verdenskrig allerede nu. Det er på tide, at NATO pakker sammen. Vi har brug for en ny tilgang, en tilgang der garanterer planeten og menneskeheden en langsigtet overlevelsessevne.

Et skridt i den retning blev opnået i Spanien i denne uge, da COP25-konferencen den 2.-13. december for malthusiansk folkemord under dække af den forfalskede skrøne om "klimaforandringer" faldt pladask omkuld og ikke var i stand til at fremlægge nye diktater om at stoppe den industrielle udvikling under løggen om, at global opvarmning truer den menneskelige race. Mens mange beskyldte præsident Trump for at underminere den malthusianske plan – og denne ros har han fortjent – skyldes det først og fremmest den vedvarende indsats fra LaRouche-bevægelsen igennem de sidste 50 år for at afsløre de britiske malthusianere som stormtropperne i den nye fascistiske bevægelse til retfærdiggørelse af befolkningsreduktion i verden. Med dette nederlag til malthusianerne bør kræfterne for menneskelig fremgang gå i offensiven for fremskridt – for et nyt Bretton Woods, for globalt samarbejde i regi af den Nye Silkevej og for samarbejde mellem de store civilisationskulturer i et nyt paradigme for den menneskelige race.

Schiller Instituttet, er stiftende medlem af ny kinesisk CGTN-tænk tank

Den 7. dec. (EIRNS) – CGTN (China Global Television Network), den engelsksprogede Tv-station kontrolleret af Kinas Kommunistiske Parti, grundlagde d. 4. december “CGTN-Tænk tanken”, som en del af CGTN’s tredje årlige Globale Medietopmøde, med over 300 repræsentanter fra den politiske verden, erhvervslivet og ledere indenfor medier og teknologi. Den nye tænktank vil have “samarbejdsrelationer med 50 velrenommerede tænktanke verden over, med målet at tilbyde indsigt i globale udviklinger og at fremme kommunikation mellem forskellige kulturer”, meddeltes ifølge en udtalelse fra CGTN, bragt af Xinhua.

Blandt de stiftende medlemmer ved mødet var Helga Zepp-LaRouche, præsenteret som “grundlægger af og præsident for Schiller Instituttet”. Andre prominente medlemmer inkluderede ledere fra institutioner dedikerede til kulturel dialog, handelskamre og lignende institutioner. Blandt disse kan nævnes Alexander Lukin, leder af Fjernøstasiatiske og SCO-studier ved det Nationale Forskningsuniversitets Højere Skole for Økonomi under det russiske udenrigsministerium, og et fremtrædende medlem af Valdai-klubben.

Helga Zepp-LaRouche, som ved åbningen var den eneste kvindelige repræsentant på scenen (udover ordstyreren Liu Xin, værten for CGTN-showet “The Point with Liu Xin”), berettede til amerikanske medlemmer af Schiller Instituttet, – at hun havde talt på et af arrangementets paneler og lagt fokus på den hastige opløsning af de vestlige finanssysteme og den

presserende nødvendighed for en ny Bretton Woods-aftale for at etablere et nyt system, i overensstemmelse med den Nye Silkevejs ånd.

Hun havde ligeså mange private møder og blev interviewet af China Radio International.

Zepp-LaRouche diskuterede her til morgen sit besøg med LaRouche-organisationens Nationale Eksekutivkomité (NEC), og meddelte at næsten alle kinesere, som hun havde mødtes med, er særdeles oprørte over de stadigt forringede relationer mellem USA og Kina, og de gemene beskyldninger mod Kina fra USA, og frygter at forbedrede forhold sandsynligvis ikke vil finde sted i lang tid fremover. Selvom de er klar over rigsretssagsforfølgelserne mod Trump, har de fleste ingen forståelse for kupforsøget og intentionerne bag. Folk er almindeligvis heller ikke klar over finanskrisens alvor og det truende sammenbrud, sagde hun.

Hvad Kinas egen situation angår, beskrev hun forskellen mellem byerne i Kina og dem i Vesten som "utrolig". Et land med 1,4 milliarder, med omkring hundrede byer med befolkninger på én million eller derover, og trods dette "fungerer alt". Der er rent, der bygges overalt – "ting fungerer, det er hovedforskellen.

Retningen er fremad", sagde hun. Spørgsmålet om "kommunisme", som mange i Vesten hele tiden kalder "en bussemand", en "konstruktion" – det kan ikke sammenlignes med D.D.R. (det tidl. Østtyskland). Det er "socialisme med kinesiske træk" – dvs. at Kina er vendt tilbage til sine konfutsianske rødder, dets værdier, hvorimod vi i Vesten ikke er vendt tilbage til den europæiske Renæssance eller Den amerikanske Frihedskrig. Vi er ikke vendt tilbage til vores egne bedste traditioner.

"Hverken Kina eller Rusland er, som de skildres," betonedes hun.

NYHEDSORIENTERING NOVEMBER- DECEMBER 2019:

For en ny era for menneskeheden med LaRouches løsninger

Download (PDF, Unknown)

Pelosi, i et 'Ibykus-øjeblik' (*), afslører sig selv som en forsvarer af folkedrab, og er dermed uegnet til at diskutere rigsretssag mod præsident Trump

Den 9. december 2019 (EIRNS) – I en kovending i forhold til sin tidligere holdning til rigsretssag imod præsident Trump insisterer formanden, 'House Speaker', Nancy Pelosi nu på, at Repræsentanternes Hus indgiver anklager mod præsidenten for påstået magtmisbrug. Hun hævder, på trods af den ukrainske præsident Zelenskys påstand om, at der ikke var nogen "noget-

for-noget"-aftale, der gjorde militær bistand betinget af efterforskningen af Joe Biden (en bistand der er blevet leveret, uden at undersøgelsen er foretaget), at: "Kendsgerningerne er ubestridelige. Præsidenten misbrugte sin magt til sin egen personlige politiske fordel på bekostning af vores nationale sikkerhed ved at tilbageholde militærhjælp samt holde et afgørende møde i 'Oval Office' (præsidentens officielle mødelokale i Det Hvide Hus, *red.*) i bytte for tilsagn om efterforskning af sin politiske rival."

Pelosi afslørede i sit svar til publikum – ved et offentligt møde med tilstedeværelse af CNN den 5. december – sig selv som enten en bevidst løgner eller en person med en bemærkelsesværdig evne til at bøje kendsgerninger, så de passer med hendes dagsorden, uanset konsekvenserne.

Hun indrømmede, at hun i sin egenskab af højtstående medlem af efterretningsudvalget var imod en rigsretssag imod præsident Bush, trods velvidende at grundlaget for Irak-krigen var falsk: "Så jeg var klar over, at der ikke var nogen atomvåben i Irak. Det var der bare ikke. De måtte vise os – de måtte fremvise alle de efterretninger, de havde, til 'Gang of Four' (efterretningsudvalget for særligt følsomme oplysninger, *red.*) Efterretningerne viste ikke, at det skulle være tilfældet. Så jeg vidste, at det var en misvisende fremstilling i forhold til offentligheden. Men når det er sagt, var der efter min mening ikke grundlag for en rigsretssag."

USA's invasion af Irak i 2003, baseret på løgne som Nancy Pelosi nu afslører, at hun i 2003 var velvidende om var løgne, resulterede i mere end en million irakiske dødsfald (ca. 275.000 direkte dødsfald fra selve krigen, med et lige så stort antal sårede, der i efterkrigstiden forårsagede, at mere end en million civile døde af sult og sygdom), såvel som over 8.000 amerikanske soldater og kontraktansatte, for ikke at nævne ødelæggelsen af hundreder af tusinder af amerikanske familier, hvis kære nu lider af PTSD, eller [som] har gjort en

ende på det hele ved at begå selvmord, i et omfang på 22 krigsveteraner om dagen. Krigen i Irak bidrog også væsentligt til flygtningekrisen, som har ødelagt livet for yderligere titusinder af familier, samtidig med at de vestlige værdier, menneskerettigheder og demokrati i hele verden er blevet knust.

Man kan kun være enig med præsident Trump på dette punkt, at Irak-krigen, som en del af politikken efter 11. september [2001] med uendelige krige, til en pris af 7 billioner dollars – et beløb, som kunne være blevet investeret i den fysiske økonomi i USA – har været den største fejltagelse i USA's historie. Så sent som for to år siden var Pelosi tilsyneladende enig med præsident Trump på dette punkt. I CNN's [udsendelse] 'State of Union' (Nationens Tilstand) søndag 5. november 2017 sagde hun, at rejse en rigsretssag imod præsident Trump "ikke er et sted, som jeg mener vi skal betrede". Hun tilføjede, at mange på venstrefløjnen var oprørte over, at hun ikke havde rejst en rigsretssag imod præsident Bush i kølvandet på Irak-krigen. "Hvad kunne være værre end det?" (Dvs. værre end at lyve for at starte Irak-krigen) spurgte hun.

Faktum er, at Pelosi ikke afslørede, hvad hun nu har indrømmet var en fejlagtig repræsentation for offentligheden for at forhindre denne forfærdelige Irak-krig.

Det være sig hukommelsessvigt eller et anløbet forhold til sandheden, Pelosi har nul troværdighed med hensyn til kravet om at afsætte præsident Trump ved en rigsretssag. Hvis hun blot har en antydning af samvittighed tilbage, bør hun begynde at betale krigsskadeserstatning til det irakiske folk og amerikanske familier, der mistede deres kære som et resultat af hendes medskyld i denne krig.

Hun har ingen autoritet til at tale om embedsmisbrug og bør afslutte det svingagtige forsøg på rigsretssag mod præsident Trump.

* 'Ibykus' Træner', digt om politisk retfærdighed af Friedrich Schiller, 1797

* Tabstal for Irak-krigen stammer fra 'Cost of War Project' på Watson Institute for International and Public Affairs, Brown University; undersøgelser foretaget af The Lancet (2004 og 2006); ORB International, 2007; og kilder på landjorden.

**POLITISK ORIENTERING den 5.
december 2019:
"Klimakrise" er et
uvidenskabeligt kultisk
korstog,
der truer med at stoppe
økonomisk udvikling.
Se også 2. del 40 min.**

Med formand Tom Gillesberg

Video 2. del (40 min.)

Lyd:

Forræderiet afsløret: Vil I slutte jer til os for at besejre dette oprørske kup? Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp LaRouche 1. dec. 2019

Selv med den næsten totale mørklægning i de etablerede medier af den reelle karakter af det kup, der pågår mod præsident Trump, er sandheden ved at komme ud. Helga Zepp-LaRouche fremhævede betydningen af Scott Ritters artikel i *Consortium News* denne uge, som viste, hvordan en relativt ung mand – den "anonyme whistleblower" – blev placeret af John Brennan og andre i en position, hvorfra han kunne manipulere USA's politik over for Rusland og Ukraine, og samtidig undergrave Trumps bestræbelser på at ændre USA's politik ved at koordinere med kupmagerne fra Obamas efterretningsteam.

Ritters artikel skal læses sammen med den tale, som justitsminister Barr holdt, hvori han anklagede dem der presser på for en rigsretssag for at være en del af et "oprørsk kup", samt de opdaterede udsagn fra Barbara Boyd, Bill Binney og Larry Johnson, for at få begreb om hvorfor det nu er muligt at realisere Schiller Instituttets mål om at knuse kuppet og bringe USA ind i det nye paradigme.

I løbet af sin webcast langede hun ud imod den hidtil usete optrapning mod Kina; præsenterede den sande historie om hvad der foregår i Xinjiang-provinsen, idet hun gik tilbage til

hvordan Brzezinski spillede det "Islamiske kort". Derved imødegik bagvaskelserne imod Kina; forklarede hvordan "repokrisen" er et symptom på sammenbruddet i det økonomisk/finansielle system, som kun kan vendes ved at iværksætte Lyndon LaRouches politik; og latterliggjorde EU's erklæring om en "klimakrise", som en del af en fuld offensiv til midlertidigt at redde bankerne, og samtidig ødelægge hvad der er tilbage af den fysiske økonomi.

De objektive betingelser er til stede, konkluderede hun, for et stort øjeblik med global transformation. Hvad der er nødvendigt er, at I, seerne, spiller jeres rolle som aktive og velinformerede borgere, ved at gå sammen med os for at sikre at det sker.

Vi kan forme en ny æra for menneskeheden! Af Helga Zepp-LaRouche

Tidspunktet for strategisk omvæltning: Vil Europa være i stand til at hjælpe med udformningen af det nye paradigme?

Vi kan forme en ny æra for menneskeheden!

Af Helga Zepp-LaRouche

Helga Zepp-LaRouche er grundlægger og formand for Schiller Instituttet. Vi præsenterer her hendes redigerede hovedtale fra Schiller Instituttets konference, "Menneskehedens fremtid

som en kreativ art i Universet" (The Future of Humanity as a Creative Species in the Universe), i Bad Soden, Tyskland, den 16. november, 2019. Der er tilføjet underoverskrifter.

Link til grafik og fotos
her:https://larouchepub.com/hzl/2019/4646-we_can_shape_a_new_era-hzl.html

Kup og kupforsøg

Jeg kan ikke indlede mine bemærkninger uden at tage fat på de uhørte begivenheder, der finder sted i USA lige nu. Hvad der sker i dette land med den såkaldte rigsretshøring er faktisk et kupforsøg mod den valgte præsident, og forsøg på regimeskifte udført af de samme kræfter, der står bag indsatsen for regimeskifte i Hongkong og i Bolivia.

Det er meget klart, de ønsker at få Trump ud af embedet med alle mulige midler. Hensigten fremstår meget klar, hvis man ser på vidneudsagnene fra sådanne mennesker som diplomaten William B. Taylor, Jr., George Kent, Fiona Hills og andre, der under ed fremsatte utrolige påstande, som absolut ikke har noget med virkeligheden at gøre. Taylor, for eksempel, løj og sagde, at præsident Trump i samarbejde med Ukraines præsident Zelensky forsinkede leverancen af tungt militært udstyr til Ukraine; og på den måde var skyld i, at mange ukrainske liv gik tabt ved ikke at afskrække den russiske aggression.

Dette er den helt omvendte situation. Hvis man tænker i baner af hvad der skete med kuppet i Maidan i 2014 – som jeg tror, Natalia Vitrenko vil tale om, eller kan besvare eventuelle spørgsmål der måtte være – er det desto mere uforskammet, hvad George Kent sagde. Han sagde, at de kræfter i Ukraine der er imod Rusland kan sammenlignes med 'the Minutemen' fra den amerikanske revolution, og er at sammenligne med revolutionshelte som Marquis de Lafayette og Baron von Steuben. Dette er så absolut skandaløst; det står 100% i

modsatning til Lafayettes og von Steubens stolte tradition.

Hvis man i den grad vender sandheden på hovedet, og forvandler den til det stik modsatte, kan det kun betegnes som satanisk. De mennesker der begik kuppet i Ukraine, og som er Ruslands fjender, er mennesker i tradition af nazisten Stepan Bandera. Vi husker alle de berygtede ord fra Victoria Nuland, der sagde, at udenrigsministeriet brugte 5 milliarder dollars til at finansiere denne opposition i Ukraine.

Mindre vigtigt, men stadig betegnende for den nye ånd i de neokonservative og neoliberale kredse i USA, er rapporten i 2019 til Kongressen fra Undersøgelsesudvalget for Amerikansk-Kinesisk Økonomi og Sikkerhed', der netop er udgivet, som benægter at Kina [er en] nationalstat ved at henvise til Xi Jinping som 'generalsekretær for det kinesiske kommunistparti' og ikke længere som præsident for Folkerepublikken Kina. Dette er værre end McCarthyisme, og den eneste gode ting er, at udfaldet af dette kup ikke er givet, idet kupmagerne er under kriminel efterforskning af justitsminister William Barr; og de kan alle ende med at blive retsforfulgt og i sidste instans blive fængslet.

Se, det der foregår i USA er som sagt en politik for statskup og regimeskifte, som vi har set det i mange lande over hele verden – hvad der for indeværende sker i Hongkong og Bolivia. Hvis man sammenligner det med, hvad massemedierne i Europa siger, kunne det ikke være mere utroligt... det er virkelig en slags – jeg vil næsten sige "Goebbels-lignende" propaganda. Det er meget tydeligt, at tiden er inde for det endelige opgør. Hvad der ligger bag alt dette er, at det gamle, oligarkiske paradigme sætter [alt] ind imod fremkomsten af et helt nyt paradigme i menneskehedens historie.

Denne konference er tilegnet Lyndon LaRouche

Denne konference er viet til mindet om min afdøde mand, den

store statsmand, økonom, visionære og menneske, Lyndon LaRouche. Dog ikke som noget, der hører fortiden til, men som en højtidelig forpligtelse til at holde hans ideer i live og få dem til at sprede sig, fordi de repræsenterer de uomgængelige løsninger på de eksistentielle problemer, som den menneskelige civilisation står overfor i dag. De løsninger, som han har fremsat, er absolut realiserbare, men de kræver en helt anden tankegang end de fleste europæiske regeringer og befolkninger har i dag. For at transformere denne tankegang, der kun kan føre til katastrofe, til et alternativt tankesæt hvor løsningerne kan realiseres, er forståelsen af Lyndon LaRouches videnskabelige metode absolut uundværlig.

Det er denne metode der er grunden til, at han var den mest succesrige prognosemager. Ud af de mange tilfælde hvor han fik ret, og alle hans kritikere tog fejl, lad mig vælge et af de mest vidtskuende eksempler. I august 1971, da præsident Nixon ødelagde Bretton Woods-systemet ved at erstatte det faste valutasystem med flydende valutakurser, sagde LaRouche profetisk: "Hvis denne tendens i pengepolitikken fortsættes, vil det [enten] føre til faren for en ny [økonomisk] depression og fascisme, eller en ny retfærdig økonomisk verdensorden." Det er nøjagtigt det tidspunkt, hvor vi befinder os i dag.

Kontrolleret opløsning af nationalstaterne

Ved enhver given lejlighed advarede LaRouche om konsekvenserne, og selvom den transatlantiske sektor afviste hans løsninger, foreslog han hver gang et middel til at forme historiens forløb. Denne tendens fortsatte med 1970'ernes politik fra 'Council of Foreign Relations' med den såkaldt "kontrollerede disintegration" af verdensøkonomien, hvilket resulterede i en fuldstændig ødelæggelse af den industrielle produktion og relaterede forsyningskæder i USA, og den form for 'chilensk' model', som vi i dag ser eksplodere i mange

lande over hele verden.

Outsourcing af indenlandsk produktion til billige udenlandske arbejdsmarkeder; højrentepolitikken fra Paul Volcker, den daværende formand for den amerikanske centralbank, Federal Reserve; overgangen fra en fysisk økonomi til et samfund baseret på aktieværdier; Thatcherisme og Reaganomics; ophævelse af Glass/Steagall-loven; deregulering af de finansielle markeder; politikken med kvantitative lempelser efter sammenbruddet i 2007-2008; og nu, de negative renter; samt til sidst helikopterpenge og hvad direktøren for Bank of England, Mark Carney, foreslår: et paradigmeskifte med eliminering af suveræne regerings magt og overgang til et globalt diktatur af centralbankfolk, som agter at indføre lovgivning om at kanalisere al finansiering over til grønne investeringer kombineret med bankredningspakker og brutal nedskæringspolitik, der vil føre til en massiv befolkningsreduktion.

Vi har set denne sidste fase siden midten af september. Venligst giv mig billedet med den "tredobbelte kurve", Figur 1. Dette er en pædagogisk graf, som Lyn udviklede i 1995, og som viser Jer det punkt, hvor de finansielle aggregater er fuldstændig ude af kontrol.

I henhold til de seneste tal fra 'Bank for International Settlements' steg den nominelle værdi af 'over-the-counter-derivater' med 20% fra 2018 til juni i år, til 640 billioner \$. Den er generelt mindst det dobbelte af det officielle tal, og skal sammenlignes med en stigning i den globale handel på 3% og BNP på 2.9%.

Ifølge data fra den amerikanske centralbank, der er citeret i bloggen Econimica, er Federal Reserves aktiver steget med 300 milliarder dollars, til 4,04 billioner dollars siden 17. september. Men da megabankernes overskydende reserver, der er deponeret i Federal Reserve, er lavere end i august, betyder det, at de nyligt trykte penge er gået direkte til al slags

spekulation: til aktier, obligationer, gældssekurisering, rentederivater og så videre. Derfor er den tidligere Fed-formand Ben Bernankes påstand om, at kvantitative lempelser alene ville opbygge overskydende bankreserver, og aldrig forårsage hyperinflation, helt klart en løgn. Globale finansielle aggregater er nu over 1,8 billarder \$, og er på vej mod forventede 2 billarder \$ ved udgangen af året.

Figur 2, Man kan faktisk se, at vi befinder os på et punkt der toppede i 2008, og så fik man sammenbruddet, og nu er vi faktisk på samme niveau, men fortsætter derudaf. Så alle instrumenterne i den "værktøjskasse", som den tyske forbundskansler Angela Merkel talte om i 2008, er brugt op. Hvorfor ændrede Frau Merkel sin holdning til ideen om en europæisk bankunion og en EU-indskudsgarantifond under hendes nylige rejse til Rom? Jeg tror, at Fed, Draghi, Lagarde, Carney, Scholz, Merkel, alle er de klar over, at systemet er ufatteligt bankerot. Men de er betonhoveder, huleboer, som formand og administrerende direktør for JPMorgan Chase, Jamie Dimon, netop demonstrerede i en efterligning af Erich Honecker, der den 14. august 1989 talte om, at socialismen ville eksistere tusinde år endnu, da han erklærede: "Den amerikanske økonomi er den mest velstående økonomi verden har set, og den vil være meget velstående i de næste 100 år".

Vi skal huske på, at det tog kun to måneder, før Honecker blev væltet efter hans berømte udtalelse, tre måneder før Berlinmuren faldt, om at socialismen ville eksistere i yderligere 1.000 år.

Dette system er absolut ikke holdbart. Vi befinder os på randen af en generel sammenbrudskrise i verdens monetære system, nøjagtigt som Lyndon LaRouche advarede om. Vi er på det punkt, som han forudsagde i 1971: depression og fascisme, eller en ny retfærdig økonomisk verdensorden.

Massedemonstrationer mod nedskæringer. Men hvem vil føre an?

Man ser lige nu oprør overalt i verden i form af massedemonstrationer mod denne politik i Chile, Haiti, Irak, Pakistan, Libanon og blandt de tyske landmænd. Dernæst havde vi, på den ene side, valgsejren til præsident Alberto Fernandez og vicepræsident Cristina Fernandez de Kirchner i Argentina mod denne nyliberale politik, og på den anden siden en gentagelse af det af udenrigsministeriet støttede Maidan-kup, men denne gang rettet mod præsident Evo Morales i Bolivia – fordi Morales turde følge det kinesiske eksempel med at løfte befolkningen ud af fattigdom ved hjælp af videnskabelige fremskridt og endda forsøgte at springe frem til de mest avancerede teknologier.

De sociale virkninger af denne neoliberal økonomiske politik ødelægger landenes sociale strukturer over hele kloden. Fordi adskillige lande i G20 faktisk forsvarer det britiske imperium – City of London, Wall Street og centralbankerne – er jeg bange for, at løsningen ikke kommer fra G20, der som den repræsentative organisation normalt forventedes at påtage sig omorganiseringen af systemet, da den systemiske krise udbrød i 2008.

Men det gjorde de ikke; de har gjort det værre siden da med deres politik. Dette er grunden til, at Lyndon LaRouche allerede i 1997 insisterede på, at kun kombinationen af USA, Rusland, Kina og Indien som de centrale repræsentative nationer vil være stærke nok til at indføre et nyt kreditsystem, et Nyt Bretton Woods system. Det strategiske samarbejde mellem Rusland og Kina er faktisk blevet styrket til et uhørt niveau, som et resultat af den mislykkede indsats for at påtvinge en unipolær verdensorden – som den nye inkarnation af det britiske imperium efter opløsningen af Sovjetunionen – og det vil vi høre mere om fra professor Ostrovskii.

Indien er rykket nærmere, og der er flere organisationer, der

har udviklet sig – i virkeligheden som en modreaktion til dette imperium, nemlig BRICS, Shanghai Cooperation Organization, Bælte- og Vejinitiativet og andre. Så potentialet for et sådant samarbejde findes, men jeg er ikke sikker på, om man har en beredskabsplan til at lægge den rigtige løsning – et nyt Bretton Woods-system – på bordet, inden systemet sprænger. Man træffer alle slags foranstaltninger – bevæger sig væk fra dollaren; organiserer handel i bilaterale valutaer; opkøber guld; opretter cybervalutaer. Men det er ikke tilstrækkeligt i forhold til problemet, fordi – og dette er ikke et punkt der kan diskuteres – hvis USA ikke er en del af løsningen, vil det kollapse. Og jeg tror ikke, at et sådant sammenbrud ville ligne Sovjetunionens opløsning. Det er mere sandsynligt, at der ud af et uorganiseret sammenbrud af det globale finanssystem ville opstå krig.

LaRouches fire love og præsident Trump

Hvad der i stedet kræves er iværksættelsen af Lyndon LaRouches fire love. Et globalt Glass/Steagall-system – bankadskillelse, hvor så godt som alle de udestående derivater og ubetalte gældsposter afskrives. De kommercielle banker ville blive underlagt regeringsbeskyttelse, og derefter oprettes der i hver nation en nationalbank i traditionen efter Alexander Hamilton og Kreditanstalt für Wiederaufbau i Tyskland i efterkrigstidens genopbygningsperiode. For det tredje, et nyt internationalt kreditsystem; et nyt Bretton Woods. Og for det fjerde, internationalt samarbejde om et lynprogram for udvikling af termionuklear fusionskraft, rumforskning og -rejser, der fører til kolonisering af kosmos.

Jeg ved, at ledende skikkelser i Rusland og Kina er meget skeptiske over muligheden for at få USA med i den slags samarbejde jeg taler om. Jeg er bekendt med de nuværende forhindringer, men potentialet er der absolut.

Dette er hele årsagen til, at den britiske efterretningstjeneste, især GCHQ (Government Communications Headquarters), allerede i efteråret 2015 blev "alarmeret" om Trump-kampagnens pro-russiske holdning og kontakter. De sammensvor sig med Obamas amerikanske efterretningsapparat, fordi de med Trump opdagede potentialet for [amerikansk] deltagelse i et nyt system med suveræne nationalstater. I henhold til retningslinjerne fra H.G. Wells 'åbne sammensværgelse', der er dybt indgroet i tankegangen hos det britiske imperium, som har overtaget det amerikanske nyliberale etablissement – lugtede man den trussel, som Trump kunne udgøre for deres system. I disse kredse – det angloamerikanske militærindustrielle kompleks – som Trump for nylig angreb med navns nævnelse, har man givetvis haft mareridt efter at have hørt Trumps tale på FN's generalforsamling i år. Trump sagde: Ved at kigge rundt på denne store og flotte planet, er sandheden tydelig at se. Hvis du vil have frihed, så vær stolt af dit land. Vil du have demokrati, hold fast ved din suverænitet. Og hvis du vil have fred, hold af din nation. Kluge ledere prioriterer altid deres eget folk og deres eget land først. Fremtiden tilhører ikke globalisterne. Fremtiden tilhører patrioterne.

Denne anskuelse hænger faktisk perfekt sammen med ånden fra den Nye Silkevej, som er baseret på ideen om fuld respekt for hver nations suverænitet og accept af andres sociale systemer. Trumps erklærede syn er i harmoni med, ikke i modsætning til, Præsident Xi Jinpings vision: Et fællesskab for menneskehedens fremtid.

Imperialisterne reagerer med rædsel, søger krig

Denne form for tankegang er imidlertid en rædselsvækkende vision for kræfterne bag det britiske imperium, fordi den overvinder geopolitik, og den lægger grunden til en stræben efter det almene vel for menneskeheden.

Jeg mindes reaktionen fra Tysklands forsvarsminister, Ursula von der Leyen, dagen efter Trumps valgsejr i 2016. Hun sagde, at hun var dybt chokeret over at denne mand havde vundet. Den 1. december bliver hun formand for EU-Kommissionen. I en nylig tale i Konrad Adenauer Stiftelsen i Berlin fremstillede hun sin britisk inspirerede imperialistiske holdning ved at vende tilbage til en konfronterende koldkrigsretorik for afskrækkelse: "Europa må lære magtens sprog. Det må opbygge sine militære muskler" Mod hvem? Imod det hun kalder "autokratiske regimer", hvis "uhæmmede indkøbsture må stoppes", i en åbenbar reference til Kina. Von der Leyen lovede også at gennemføre en Ny grøn Aftale i løbet af de første 100 dage i embedet, ved at presse på for at brandbeskatte CO₂-udslip, så folk vil ændre deres adfærd. Med andre ord, på et tidspunkt hvor Merkel er i færd med at overdrage de sidste rester af suveræniteten over Tysklands egen økonomi til EU, til skade for den tyske befolkning, agter von der Leyen at påtvinge en grøn økonomisk politik, der vil ødelægge enhver industriel økonomi i Europa, af årsager belyst af Lyndon LaRouche, og som vi kan tage op i diskussionen.

I lyset af den forestående finansielle/økonomiske katastrofe, er det ligeså vanvittigt som ugennemførligt, når den tyske forsvarsminister, Annegret Kramp-Karrenbauer, meddeler, at hun ønsker at sende "Bundeswehr", Tysklands militærstyrker, til Stillehavsområdet som en modvægt til Kina, som hun for nyligt erklærede på Bundeswehrs akademi i München, hvilket passer perfekt med det koldkrigeriske syn, der blev udtrykt i det amerikanske forsvarsministeriums rapport, Indo Pacific Strategy, den 1. juni, 2019. Bundeswehr er ved at kollapse, så hvis den tyske økonomi bryder sammen, vil Bundeswehr have problemer med at udføre denne politik. Det er simpelthen rent vanvid.

Så, hvorfor sker alt dette? Er denne politik, der blot vil føre til krig med Rusland og Kina, er det i Tysklands interesse? Det er ikke andet end det britiske imperiums gamle

geopolitiske dagsorden for "the Great Game" mod Rusland, under lord Palmerston og hans efterfølger, Halford Mackinder, den officielle ophavsmand til "geopolitik", den imperiale ide om at den som kontrollerer Eurasiens centrale dele styrer verden på bekostning af Atlanterhavets randstater. Hvilket blandt andet var det britiske imperiums reaktion på den transsibiriske jernbane i slutningen af det 19. århundrede.

Dette bras, ligesom Samuel Huntingtons onde bog, *The Soldier and the State*, hører til det påkrævede pensum for uddannelse af USA's kampstyrker, samt underholdningslitteratur for imperiefraktionen på begge sider af Atlanterhavet. Dette er det forældede tankesæt for et system i opløsning. Det er den tilbagestående geopolitiske tankegang om, at relationer mellem nationer er et nulsums spil. Når fortalere for dette system insisterer på en "regelret lov og orden" i stedet for international lov under FN's charter, mener de i virkeligheden Thrasymachos' retfærdighed i Platons "Republikken": At de love der gavner den stærke må gælde, og at denne magts dominerende rolle derfor må fastholdes.

Den Nye Silkevej ændrer historien

Efter at præsident Xi Jinping satte den Nye Silkevej på dagsordenen i Kasakhstan i 2013, et program der hænger nøje sammen med de udviklingsprogrammer som Lyndon LaRouche have arbejdet på siden begyndelsen af 1970'erne, er der blevet etableret en helt anderledes model for internationale relationer. Bælte- og Vejinitiativet (BVI) har udviklet sig til historiens største infrastrukturprogram. Omkring 157 nationer og 30 store internationale institutioner deltager i dette projekt, som har til hensigt at kopiere det program for at bekæmpe fattigdom, der med stor succes blev indført i Kina og andre udviklingslande.

Til trods for den voksende anti-Kina-kampagne fra de samme

politikere, efterretningstjenester og tænketanke, der støtter kuppet imod præsident Trump, og som lægger en dæmper på EU, så havde Kinas Statsbaner, ifølge den kinesiske nyhedsportal Sina.com, 6.300 togrejser fra Kina til Europa i 2018, en stigning på 72 % sammenlignet med året før. Ud af disse returnerede 2.690 tog til Kina, en stigning på 111 %. Siden 2011 har Kina sendt mere end 11.000 godstog til Europa som del af BVI. I alt er 65 godsruiter blevet åbnet mellem kinesiske byer, samt udvalgte ruter i 44 byer i 15 europæiske lande, sammenlignet med næsten ingen for 10 år siden (Figur 3)

Den travleste rute er Chungking-Duisburg, med 39 ankomne tog hver uge i Duisburg. Blandt byer i Europa, der betjenes af godstog fra Kina, er Hamburg, Nürnberg, Lyon, Madrid, Wien, Prag, Trieste, Budapest, Tilburg, men især Duisburg, der har fungeret som et center for godstrafik i Europa med adskillige destinationer derfra.

Foruden godstog, der kommer direkte til Europa fra Kina, bliver gods også fragtet ind på Europas landmasser via jernbaneruter fra de europæiske havne, hvoraf Piræus, Rotterdam og Hamburg i dag er de vigtigste med hensyn til søgående containere, der ankommer fra Kina (Figur 4).

Så, i stedet for at modsætte sig BVI, burde de europæiske nationer og USA benytte sig af Xi Jinpings tilbud om win-win-samarbejde, ikke kun på et bilateralt grundlag, men især om fælles operationer for store projekter, såsom den økonomiske genopbygning af det sydvestlige Asien, industrialiseringen af Afrika og Latinamerika, og ikke mindst moderniseringen af infrastruktur i USA og Europa.

Det monetaristiske finanssystem er ved at sprænges

For at tage fat på den umiddelbare fare for et sammenbrud af finanssystemet, må der gøres præcis hvad LaRouche i årtier har forlangt: Et nyt system må indføres af de amerikanske og

europæiske nationer, som tilbageviser alle de ændringer af den globale monetaristiske finans- og handelspolitik efter 1971, som jeg indledningsvis nævnte. Og de må omgående indføre et nyt kreditsystem, et nyt Bretton Woods-fastkurssystem.

Ligesom det gamle Bretton Woods-system, som Churchill og Truman havde fordrejet væk fra Franklin Roosevelts intention om at afslutte kolonialisme, må det eftertrykkeligt omfatte langfristet kredit til lav rente for industrialiseringen af udviklingssektoren. Den kendsgerning at Kina, Rusland, Indien og mange andre lande allerede samarbejder med BVI, skaber grundlag for, at en sådan forandring absolut er gennemførlig. Hvis præsident Trump, der har afvist den britiske doktrin for geopolitik, kan bekæmpe det igangværende kupforsøg mod ham, og hvis justitsminister William Barr fortsætter sin efterforskning af kupmagerne, så vil det faktum, at der er en amerikansk præsident, som tilslutter sig princippet om suverænitet og patriotisme, bane vejen for at Europa slutter sig til perspektivet for en eurasisk økonomisk integration fra Vladivostok til Lissabon, som nyligt omtalt af præsident Putin.

LaRouches opdagelse

For at dette kan ske kræves den form for ændring af tankegangen i en betragtelig stor del af befolkningen i USA og Europa, som går til kernen i Lyndon LaRouches livsværk. Det kræver en afvisning af de underliggende aksiomer for den oligarkiske models tankemåde, og at erstatte dem med ideen om at mennesket adskiller sig fra alle andre arter i kraft af en åndelig egenskab, der nemmest kan betegnes kognition. Det er denne egenskab ingen dyr har, som gør mennesket i stand til igen og igen at gøre kvalitative opdagelser af hidtil ukendte fysiske principper, der øger menneskets magt over universet per person og per kvadratkilometer.

Den store russiske videnskabsmand Pobisk Kuznetsov anerkendte betydningen af LaRouches opdagelse af begrebet om potentiel relativ befolkningstæthed og den beslægtede ide om en stigning i energi-flux-tætheden i den produktive proces, som en målestok for samfundets varige bæredygtighed. Han forudså, at eftersom mange opdagelser har fået navn efter deres opdagere/opfindere, som Watt og Ampère, ville LaRouches begreb blive betegnet som "La" i fremtidens videnskab. At mestre denne videnskabelige metode er nøglen til at forstå hans succes med økonomiske prognoser.

Med en klarhed, uforlignelig med enhver anden vestlig videnskabsperson, identificerede Lyndon LaRouche den afgørende begrebsmæssige strid mellem den åndsforladte dårskab i de rene matematiske og lineære fysiske doktriner i den euklidiske tradition af Galilei, Ptolemæus, Kopernicus, Tycho Brahe, Newton, Euler og Cauchy, op til det 20 århundredes Russell, Wiener og von Neumann, i modsætning til den platoniske tradition af den anti-euklidiske videnskab fra Cusanus, Kepler, Fermat, Huygens, Leibniz m.fl.

LaRouche pegede på betydningen af det misforståede og angiveligt selvindlysende princip om den korteste afstand for brydning af lys, sammenlignet med det fysisk eksperimentelle princip om korteste tid, og Leibniz' udvidelse af dette til sit eksperimentelle almengyldige mindste aktionsprincip, som beviset på at enhver, virkelig ny, opdagelse af hidtil ukendte fysiske principper kun kan komme fra den anden tradition.

Grunden til at LaRouches værker er så afgørende for videnskab i dag er, at de anviser en metode til at fastlægge en vej til det næste, absolut nødvendige, højere niveau af opdagelse, ved at sætte en videnskabsmand ind i en riemannsk tankemåde, der giver en ikke-deduktiv løsning på paradokser i almindeligt anerkendte antagelser.

Lyndon LaRouche er helt enestående, ved at han har påvist overgangen mellem relativistisk fysik og det menneskelige

sinds kreativitet, som sådan, og forbindelsen af dette domæne til klassiske former for kunst og statskundskab. LaRouche beviste til fulde, at det kun er gennem klassiske former for poesi, drama og musik, at disse åndsevner, der er i stand til at skabe gyldige hypoteser om nye indsigter i universets lovmæssighed, udvikles. Thi, det er i musik, poesi og drama, at de samme kampe mod reduktionistiske og deduktive begreber må udkæmpes, og det er derfor, at egenskaben ved metafor, ironi og Wilhelm Furtwänglers ide om at "spille mellem noderne" er så afgørende for at opløfte sindet til denne højere riemannske tankemåde.

Med dette følger opøvelsen af følelserne ud af den sanselige og verdslige verden, op til niveauet af "agapisk", menneskekærlig lidenskab.

Mens den oligarkiske samfundsmodel og menneskesyn reducerer individet til et hedonistisk, begærligt væsen, der nemt kan manipuleres og acceptere rollen som en undersåt af Thrasymachos' lov og ordensbaserede magt, er det den kognitive, erkendelsesmæssige, oplevelse forbundet med klassiske former for komposition, der frigør individet ved at fremmane åndens skønhed og slippe den form for agapisk menneskekærlighed løs, som er nødvendig for at vælge det Nye Paradigme for én menneskehed, og forlade den snæversynede, onde søgen efter en privilegeret klasses påståede geopolitiske interesser på bekostning af de lavere klasser.

Stiftelsen for LaRouches Arv

Det er for den rigdom, der er uden sidestykke, og betydningen af Lys livsværk for at løse vor tids eksistentielle udfordringer samt visionen for en sand menneskelig fremtid for menneskeheden, at jeg vil bekendtgøre, at vi netop har oprettet Stiftelsen for LaRouches arv, hvis mål er at offentliggøre hans samlede værker, samt at skabe en renæssance

med studier af hans ideer overalt i verden.

Jeg vil invitere Jer alle til at tage aktiv del i dette foretagende. Lyndon LaRouche var den mest menneskekærlige, agapiske, person jeg nogensinde har mødt. Han var en mand der lod forsynet råde, fordi han levede sit liv i samhørighed med historien og universets love. Han lever i evighedens samtidighed.

Et særdeles værdifuldt historisk øjeblik

Vi er ved et meget værdifuldt historisk øjeblik, og det er fuldt af utrolige udfordringer. Det Nye Paradigme, visionen om en fuldstændig ny epoke for menneskeheden, er imidlertid inde for rækkevidde. Lad os være den afgørende faktor til at virkeliggøre dette. Lad os udkæmpe denne krig for en smuk fremtid for menneskeheden med en lidenskabelig kærlighed til mennesket, ligesom Lyn havde. Han er ikke sammen med os i dag i egen person, men hans ånd er med os. Og på dette utrolige tidspunkt, fordi et imperium er ved at bryde sammen, og slår fra sig for at ødelægge verden, snarere end at tillade det Nye Paradigme at vokse frem.

Vi tror imidlertid på menneskets iboende godhed, og lad os derfor kigge frem på menneskeheden om 100 år; lad os kigge på menneskeheden med Lyndon LaRouches sind.

Vi vil have fusionskraft, energisikkerhed, råstofsikkerhed. Vi vil have landsbyer på Månen, vi vil have byer på Mars. Og vi vil have etableret et fællesskab for menneskeheden. På trods af alt det ukendte i vores meget store univers – to milliarder galakser er hidtil blevet opdaget – med denne metode vil menneskeheden blive en udødelig art.

Præsident Donald Trump: Bring retfærdighed til Verden: Frikend Lyndon LaRouche for anklager.

På Schiller Instituttets konference d. 16. -17. november 2019 i Bad Soden, Tyskland, under titlen "Menneskehedens fremtid som en kreativ art i Universet" (The Future of Humanity as a Creative Species in the Universe") vedtog over 300 deltagere fra mere end 30 lande, repræsenterende alle seks kontinenter, følgende opfordring ved akklamation:

I enestående historiske øjeblikke kan en enkelt afgørende handling fremkalde retfærdighed for alle nationer igennem en hel æra. Den universelle frihedsdigter Friedrich Schiller fik i sit mesterværk 'Don Carlos' figuren Marquis af Posa til at tilskynde kong Philip til at "blive en konge blandt en million konger" og bringe retfærdighed til Nederlandene og hele Europa.

Præsident Trump, tiden er inde til posthumt at frikende Lyndon H. LaRouche, som blev udsat for justitsmord og uretfærdigt fængslet fra 1989-1994. Dette er påkrævet for at yde retfærdighed over for mennesket såvel som for hans ideer. Der er i alle vore nationer, især for de kommende generationer, behov for uhindret tilgang til hans enestående opdagelser indenfor fysisk økonomi; til hans bidrag til klassisk kultur og fysisk videnskab; til hans politik for store infrastrukturprojekter og økonomisk udvikling – en tilgang, der forudsætter at der sættes en stopper for årtier med bagtalelser og dæmonisering med en fuldstændig renselse af

hans navn.

De store, eksistentielle kriser, som vore nationer og Verden står overfor, og de unikke bidrag, som LaRouches ideer kan yde til disses løsning, tilskynder os til at opfordre til den hurtigst mulige frikendelse af Lyndon LaRouche for alle anklager.

Afsløring! Dem, der leder kuppet mod Trump, vil have krig med Rusland!

Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp LaRouche 23. nov 2019

På trods af PR virksomhedernes heftige bestræbelser for det militære industrielle kompleks—også kendt som “massemedierne” — på at forhindre, at sandheden om hensigten bag regimeskiftet bliver kendt, kommer sandheden frem. Som Helga Zepp LaRouche specificerede i sin analyse af uroen og omvæltningerne der fejer hen over kloden, er sammenbruddet af det Gamle Paradigme, det der ligger bag de desperate handlinger udført af dem, der står bag farverevolutioner, samt oprør mod regeringer, fx i Chile, Ecuador, Colombia og Frankrig, hvor folk protesterer mod nedskæringer.

Zepp LaRouche hævder, at man ikke kan forstå absurditeten i anklagerne i “Russigate” eller “Ukraine-gate” uden at kende til den historiske baggrund. Dette kommer nu frem i anklagerne mod

Trump for "magtmisbrug" med hensyn til Ukraine – der vil komme mere ud, når undersøgelserne af Horowitz, Barr og Durham bliver frigivet. Hvad det vil vise, er, at de samme netværk bag Maidan-statskuppet i Ukraine i februar 2014 er i centrum for kup-bestræbelserne mod Trump, og de fortsætter med fuld intensitet på trods af faren for, at deres handlinger kan føre til en krig mellem USA og Rusland.

Et vigtigt moment for at imødegå dette vanvid, var den ekstraordinære konference hos Schiller Instituttet den 16. – 17. november i Bad Soden, Tyskland, hvor aktivister fra mere end 30 lande mødtes til en mindehøjtidelighed for Lyndon LaRouche. Helga understregede, at præsentationerne på konferencen demonstrerede Lyndon LaRouche's unikke vision for fremtiden og den videnskabelige og kulturelle metode, han anvendte for at gøre de igangværende kampe forståelige og derfor mulige at vinde.

**Berlinmurens fald, anden
chance for en gunstig
mulighed
Schiller Instituttets
konference, 9. november 2019
1989 – Berlinmurens fald og
en mistet mulighed**

2019 – En anden chance for en stor mulighed

HELGA ZEPP-LAROUICHE: Vi fejrer i dag et tredobbelt jubilæum: 30-årsdagen for Berlinmurens fald; Friedrich Schiller, den store tyske frihedsdigters 260-års fødselsdag; og 35-årsdagen for grundlæggelsen af Schiller Institutet. Og når sådanne tre jubilæer falder sammen, er det faktisk værd at se tilbage på, hvordan de hænger sammen.

Nu om dage kan mange mennesker ikke engang huske murens fald, fordi de enten ikke var født endnu, eller fordi de var for unge til at følge med i det. Men det er virkelig vigtigt at lære lektien om hvad der skete dengang, og hvad der gik galt, i forhold til den situation som vi har i dag.

Jeg kan huske mange af begivenhederne, som om det var i går, fordi vi ikke bare stod på sidelinjen og så på, men vi befandt os midt i disse begivenheder og prøvede på at forme dem med vores ideer.

Der gives næsten ikke eksempler på en større forskel mellem den officielle fortælling om, hvad der skete i forbindelse med den tyske genforening og murens fald, [og hvad der egentligt skete]: Den officielle fortælling er en ting, og hvad der virkelig skete er noget ganske andet. For hvis man lytter til den officielle fortælling, så var dette demokratiets sejr over kommunismen, friheden over diktaturet, og Fukuyama, historikeren, sagde to år senere, da Sovjetunionen faldt sammen, at dette var slutningen på [verdens-]historien. Og opfattelsen var generelt, at hele verden ville tage den vestlige model for "demokrati" til sig, herunder menneskerettigheder og det parlamentariske system, og at det simpelthen bare ville gå den vej.

Imidlertid advarede jeg i mange taler i 1990 om, at hvis man

agtede at presse en ligeså falleret vestlig liberal model ned over det sammenbrudte kommunistiske økonomiske system, vil man over en vis periode kunne opleve et opsving, men at det til sidst ville føre til et meget, meget større sammenbrud af systemet. Og jeg tror, at det er præcist der hvor vi er i dag.

Hvis man betragter verden rundt om på hele kloden, har man et system i fuldstændig uorden: Se på massedemonstrationerne i Chile, i Irak, i Libanon, se på de 'gule veste' i Frankrig; se på hvad der foregår med Brexit; de tyske landmænd er i totalt oprør. Efter min mening er det faktisk første gang i historien, at det sker samtidigt i alle hjørner af verden. Og jeg tror virkelig, at det i dag er sandt hvad Leibniz sagde i slutningen af 1600-tallet: Han sagde, at hvis hele verden på et tidspunkt bliver domineret af utilitarisme, vil det komme til en verdensrevolution.

Det vestlige etablissemments intentioner i '89 – og især efter Sovjetunionens sammenbrud i '91 – om at påtvinge verden en unipolær orden, hvilket var denne idé om "demokrati-som-det-eneste", har åbenlyst givet tilbageslag. De prøvede at påtvinge denne unipolære verdensorden med regimeskifte-operationer, med farverevolutioner, med interventionskrige; og ideen om at historien op til dette punkt, i det væsentlige, kun drejer sig om den atlantiske sektor. Men tilbageslaget mod denne indsats for at påtvinge en unipolær verden har ført til fremgangen for en hel række forskellige nationer, Rusland, Kina, Indien, og andre asiatiske nationer. Det har ført til en helt anden selvforståelse i Afrika. Det har øget kløften mellem de rige og de fattige på en sådan måde, at det ikke længere er bæredygtigt. Middelklassen forsvinder.

Så hvis man tager dette i betragtning, og spørger sig selv hvordan vi er nået til den såkaldte "enden på historien", demokrati overalt, og så de gigantiske omvæltninger, som finder sted lige nu? Nuvel, '89 var det man på tysk med rette kunne kalde en "Sternstunde der Menschheit", hvilket betyder en enestående chance [for forandringer] i historien, en

“stjernestund for menneskeheden.” Og det var et af disse store øjeblikke, hvor man faktisk kunne forme historien, fordi kommunismen var forsvundet, og man kunne have indført en fredelig verdensorden i det 21. århundrede. Og den vision havde vi:

Allerede i '84, da Sovjetunionen afviste hans tilbud om SDI (Strategiske Forsvarsinitiativ –red.), efter at præsident Reagan havde gjort det (SDI) til den officielle amerikanske politik, forudsagde Lyndon LaRouche, at hvis Sovjetunionen ville fastholde deres daværende politik, hvilket var en indsats for militær dominans, og ‘primitiv akkumulation’ imod deres egen økonomi, ville Sovjetunionen kollapse i løbet af fem år. Og det skete: Lyndon LaRouche, der også iagttog de økonomiske vanskeligheder i Comecon-landene, forudsagde i 1988 den snarlige tyske genforening, samt at det [gen-]forenede Tyskland skulle udvikle Polen med vestlig teknologi som en model for at omdanne hele Comecon.

Da muren faldt – i grunden efter de tiltagende mandagsdemonstrationer – var vi faktisk de eneste, der havde en forestilling [om det]. Husk tilbage på den utrolige glæde – folk dansede på Berlinmuren, da den blev åbnet, og det var et utroligt øjeblik med en potentiel forandring i historien. De officielle dokumenter fra den tyske regering, der blev offentliggjort et par år senere, viser, at til trods for at tysk genforening var det primære mål for tysk politik, havde man ingen beredskabsplan! De troede i virkeligheden ikke, at det nogensinde ville ske! Ingen troede for alvor på, at Sovjetunionen ville forsvinde. Men vi havde en idé om det, og hr. LaRouche foreslog første gang i 1988, at det genforenede Tyskland skulle udvikle Polen, og jeg skrev en løbeseddel, der blev offentliggjort i midten af november 1989, “Kære Tyskland, gå videre med selvtillid,” og jeg foreslog nøjagtigt dette, at vi med vestlig teknologi skulle udvikle Polen og de andre Comecon-lande.

Dette var naturligvis endnu ikke blevet til politik, men

Helmut Kohl, Tysklands kansler på det tidspunkt, tog et første 'baby-skridt' i retning af suverænitet, ved den 28. november, et par dage efter min løbeseddel, at offentliggøre et 10-punkts program, som endnu ikke var ideen om genforening, men en konføderation af de to tyske stater.

To dage derefter, den 30. november, blev Alfred Herrhausen, lederen af Deutsche Bank på det tidspunkt, myrdet af en meget tvivlsom – sandsynligvis ikke eksisterede – "tredje generation" af terrororganisationen Røde Armé Fraktion. Det er i det mindste et spørgsmål, der stadig skal undersøges af historikere. Men det var et budskab til Kohl, "vov ikke på at gå i retning af tysk suverænitet."

På det tidspunkt kom der en voldsom reaktion: [Den daværende britiske premierminister] Margaret Thatcher igangsatte denne kampagne for "Det fjerde Rige"; den franske præsident Mitterrand krævede, at Tyskland skulle opgive D-marken og indføre Euroen; Bush Sr. krævede selvbegrænsning af Tyskland gennem yderligere integration i NATO og EU, accept af Maastricht-traktaten, og dermed det regime med nedskæringer der nu fører til sprængningen af EU, spændingerne mellem øst og vest, nord og syd.

Vi foreslog den produktive 'Paris-Berlin-Wien-trekant', som var ideen om at bruge vestlig teknologi til at transformere landene i Østeuropa, og dybest set bruge deres produktive potentialer til at modernisere og integrere med Europa. Det første sådant forslag offentliggjorde vi i januar 1990, og da Sovjetunionen kollapsede i '91 udvidede vi straks idéen om den produktive trekant til hele Eurasien for at forbinde de produktive befolkningscentre i Europa med dem i Asien gennem udviklingskorridorer, og vi kaldte det for 'Den eurasiske Landbro', Den nye Silkevej. Dette skulle også [danne basis for] den fredelige verdensorden i det 21. århundrede.

Naturligvis brød de neo-konservative, som ønskede at påtvinge deres unipolære verdensorden, løfterne de havde givet til

Gorbatjov, om, at NATO aldrig ville blive udvidet til Sovjetunionens grænser. I '91 offentliggjorde CIA ifølge en tysk avis en rapport om, at Rusland havde en bedre uddannet arbejdsstyrke og flere naturressourcer end USA, og at landet derfor ville blive en konkurrent på verdensmarkedet, hvis man tillod økonomisk udvikling. Derfor skulle den økonomiske udvikling afværges.

Hvad der trådte i kraft var chokterapien fra Jeffrey Sachs, den samme Jeffrey Sachs, der nu befinder sig midt i den grønne klima-finansieringssvindl.

George Soros var involveret i en enorm hjerneflugt fra Rusland og de øvrige tidligere sovjet-lande, og i Tyskland forsøgte de virkeligt at sprænge potentialet for et godt forhold til Rusland på det tidspunkt. Den 8. marts 1990 var den sidste samling i DDR's 'Volkskammer' [parlamentet i Østtyskland]. De skabte 'Treuhand Anstalt', som senere skulle blive til den største industrielle bedrift i verden. Og de skulle angiveligt beskytte DDR's statsejede ejendom, men et 'koldt kup' blev udført: Allerede den 26. juni 1990 offentliggjorde De Maizière-regeringen vedtægter, der alene handlede om "privatisering" og "omorganisering" af de statsejede industrier.

I august 1990 blev Detlev Karsten Rohwedder, som var en meget god og effektiv industrialist, udpeget til at foretage en omlægning af førnævnte 'Treuhand', og han havde en fremragende forståelse af kravene til realøkonomien, så han satte genopretning før privatisering med det primære formål at beskytte arbejdspladserne fra de tidligere statsejede virksomheder. Straks kom han under ondsksfulde angreb fra de britiske og amerikanske investeringsbanker, der beskyldte ham for at blokere for udenlandske investeringer. Den 1. april 1991 blev han skudt af den samme tvivlsomme, sandsynligvis ikke eksisterende, "tredje generation" af 'Rote Armé Fraktionen' af den terroristiske Baader-Meinhof-gruppe. Han blev erstattet af Birgit Breuel, en datter af Alvin

Münchmeyer, hvis bank har en meget dyster historie, idet den var med til at finansiere NSDAP [nazist-partiet] i 30'erne sammen med Harriman i USA og Montagu Norman, bankdirektør for Bank of England.

Hvad der skete, var en gigantisk ekspropriation af den østtyske befolknings ejendom. Pludselig betød alle disse menneskers livsværk intet; det blev erklæret værdiløst; og dette er et chok, som disse mennesker i det tidligere Østtyskland ikke er kommet sig over den dag i dag. Og jeg vil sige, at denne ekspropriation har spillet meget ind på det faktum, at vi nu har fået fremkomsten af Alternativet for Tyskland (AfD), en populistisk organisation som imidlertid har en masse af alle de onde elementer, højreekstremisme, hvis ikke værre – fascistiske elementer – i sig.

Se, etablissementet udnyttede grundlæggende det faktum, at kommunismen var forsvundet, og der skete noget nyt. Da Sovjetunionen stadig eksisterede, så oligarkiet i Vesten stadig et vist behov for videnskabelig og teknologisk fremgang, for dybest set at holde trit med våbenkapløbet i Den kolde Krig, af årsager, der allerede var blevet formuleret af Machiavelli: At man altid skal forblive på samme teknologiniveau som ens modstander, eller være foran.

Men med Sovjetunionens sammenbrud gik det britiske imperium ind i en absolut ubændig deregulering af de finansielle markeder, og de gik tilbage til den gamle oligarkiske tankegang om befolkningsreduktion, og at holde befolkningen i tilbagestående, og især efter at det lykkedes at eliminere Glass/Steagall-loven i USA i 1999, fik vi en fuldstændig, uhæmmet deregulering af de finansielle markeder på bekostning af industrien og velfærden, til fordel for spekulanternes profitmaksimering.

I juli 2007, da den anden ejendomsmarkedskrise brød ud – faktisk en uge før – optog Lyndon LaRouche en verdensberømt video, hvor han sagde, at "Dette system er absolut færdigt, og

alt hvad vi vil se nu er, hvordan de forskellige aspekter kommer til at manifestere sig". Og som et resultat af det faktum, at folk ikke lyttede til ham, fik vi så det store systemiske nedbrud i 2008. Intet blev gjort af centralbanker for at eliminere de grundlæggende årsager til dette nedbrud, og derfor står vi nu, ca. 11-12 år senere, overfor en endnu værre krise, fordi det eneste man lavede var kvantitative lempelser, nulrenter, negative renter, og i dag ser man et sammenbrud af hele systemet, i meget, meget værre grad end i 2008.

Men i mellemtiden udviklede sig også en anden tendens: I forbindelse med vores forslag til den 'Eurasiske Landbro', arrangerede vi konferencer og seminarer på fem kontinenter. I '96 var der en stor konference i Beijing, hvor jeg forelagde vores forslag om at bruge den Eurasiske Landbro som hjørnesten for en ny verdensøkonomisk orden, og på det tidspunkt erklærede Kina, at den Eurasiske Landbro skulle være det strategiske mål inden år 2010. Men så kom naturligvis krisen i Asien i '97. I '98 kom den russiske statsbankerot, og disse lande – de asiatiske lande – blev tvunget til at udvikle et alternativ for at forsvare sig selv. Og siden da har der udviklet sig en hel række organisationer: BRICS, Shanghai Cooperation Organization, Global South; og Schiller Instituttet fortsatte med at afholde konferencer med forslag om, at den Eurasiske Landbro skulle blive til en 'Verdenslandbro', der forbinder alle fem kontinenter.

I 2013 i Kasakhstan annoncerede præsident Xi Jinping så den Nye Silkevej. Og i de forløbne seks år siden da, er dette blevet det største infrastrukturprojekt nogensinde i historien. Det har allerede fået tilslutning fra 157 nationer og 30 store internationale organisationer. De har skabt et nyt paradigme, der er baseret på respekten for national suverænitet og ikke-indblanding i de andres landes sociale system. Det er en model for samarbejde, som ifølge præsident Xi Jinping er åben for samarbejde med enhver nation på

planeten.

Når man ser rundt omkring på kloden er der demonstrationer i mange lande, mange af dem er større end 'mandags-demonstrationerne' i DDR. i '89, og nogle af dem er ikke så fredelige som de var. Vi konfronteres også med eksistentielle farer: Det udgår især fra narkokartellerne, hvis man betragter situationen i Mexico, eller hvis man ser på de overvejende Soros-sponsorerede farverevolutioner, såsom i Hongkong og andre destabiliseringer rundt om i verden. Det er i realiteten de samme kræfter, der står bag kuppet mod præsident Donald Trump, siden 2016. Men der er også en modbevægelse. Den kriminelle efterforskning af kupmagerne mod Trump ledes af justitsminister William Barr.

Så 30 år efter murens fald er vi præcist på det punkt, som jeg har påpeget i mange taler, at hvis man påtvinger det liberale system, så vil man få et langt større sammenbrud, og det er præcis, hvad vi ser i dag. Men vi har også den nye konstellation med Bælte- og Vejinitiativet og præsident Trump, som mange gange har sagt, og bevist gennem sine handlinger, at han ønsker at forbedre forholdet til Rusland og Kina. Så faktisk oplever vi lige nu den store chance igen i 2019, men hvad der [nu] må ske, for at tage ved lære af hvad der gik galt for 30 år siden, er, at de fire [stor-]magter – USA, Rusland, Kina og Indien – skal gennemføre Lyndon LaRouches recept:

- Vi skal have en global Glass-Steagall, adskillelse af bankerne. Kasinoøkonomien må slutte, og dette bør ske inden sammenbruddet for alvor kaster verden ud i kaos.
- Derefter har vi i brug for en nationalbank efter Alexander Hamiltons principper i ethvert land.
- Der er brug for en ny Bretton Woods-aftale, et nyt kreditsystem til at finansiere internationale projekter under Bælte- og Vejinitiativet.
- Og vi er nødt til at have en forøgelse af produktiviteten i økonomierne gennem et fælles lynprogram til realisering af

fusionskraft, samt internationalt samarbejde om rumfart og -forskning.

Nu må disse lande – de fire stormagter – gå sammen med andre lande om den økonomiske genopbygning af Sydvestasien, som er blevet ødelagt af disse interventionskrige; og vi har brug for industrialiseringen af Afrika, fordi dette er den store udfordring for hele menneskeheden. Vi må få bugt med geopolitik, og vi må samtykke i hvad præsident Xi Jinping har foreslået igennem mange år: Et fællesskab for hele menneskehedens fremtid.

Dette skal dog kombineres med en renæssance af klassisk kultur, og det er derfor at Schiller Instituttets rolle og ideerne fra Friedrich Schiller er så absolut uundværlige. Det var principielt for Schiller Instituttet, da det blev grundlagt i 1984, at en ny økonomisk verdensorden i virkeligheden kun kan lykkes, hvis den kombineres med en klassisk renæssance. Vi har brug for en dialog mellem de bedste traditioner indenfor alle kulturer, og for europæisk civilisation betyder det, at det smukke menneskebillede, som det blev udtrykt af Friedrich Schiller, og som det blev fejret af Beethoven i 'Ode til Glæden' i den niende symfoni, må blive grundlaget for vores uddannelsessystem og vores sociale liv. Fordi hvert menneske, ifølge Schiller, har potentialet til at blive en smuk sjæl, og hans definition af dette er, at ethvert menneske potentielt kan blive et geni. Han har en idé om, at ethvert menneske har en ubegrænset evne til selvforbedring, intellektuelt og moralsk.

Så hvis man ser på det, har den liberale model ikke bare fejlet økonomisk, men også kulturelt. Hvis man ser på narkotikaepidemien, for eksempel i USA, grimheden i ungdomskulturerne, volden i den såkaldte "underholdning", skoleskyderier og lignende ting, er det meget, meget tydeligt, at hvis Vesten ønsker at overleve, er der brug for en æstetisk uddannelse. Præsident Xi Jinping har sagt ved mange lejligheder, hvor vigtig han betragter den æstetiske

uddannelse, fordi den fører til et smukt sind og en smuk sjæl, og det er kilden til skabelsen af store kunstværker.

Så, I USA og Europa må vi til at genskabe de bedste traditioner for humanisme og klassisk kunst; i traditionen fra den italienske renæssance, de tyske klassikere, musikken fra Bach, Mozart, Beethoven, Schubert, Schumann, Verdi og andre. Dette er ikke en mulighed: Det er en nødvendighed. Civilisationer er forsvundet, og hvis man går til museerne, er de fulde af eksempler på nationer, kulturer og civilisationer, som moralsk var for anløbne til at klare sig. Europa og USA kunne muligvis helt forsvinde! Og dette siger jeg ikke som en pessimistisk prognose, men som et incitament for os til at ændre vores vaner og antagelser. Vi er nødt til at genskabe vores civilisation baseret på de høje idealer fra de store digtere, som Schiller, hvis 260 års fødselsdag vi fejrer i dag.

Den virkelige ukrainske skandalehistorie: Maidan-kuppet var en britisk-Obama-nazistisk regimeskifteoperation

Den 20. november (EIRNS) – I Washington, DC, alt imens de timelange høringer i rigsretssagsundersøgelsen mod Donald Trump i den amerikanske kongres' efterretningskomite pågår, hvad der ligger fast er, at det virkelige "problem" vedrørende begivenhederne i Ukraine i de senere år, er at britiske og

forrhæderiske netværk i Obama-administrationen iscenesatte en operation for at vælte den folkevalgte ukrainske regering under Viktor Janukovitj i 2013-2014, og samarbejdede med kendte nazistiske elementer for at nå deres mål. De selvsamme britisk-amerikanske netværk udfører et kupforsøg i USA og bruger den falske rigsretssag til at dække over deres faktiske forbrydelser med at støtte nazi-kuppet i 2014.

Amerikanske operatører inkluderede Victoria Nuland, viceudenrigsminister for europæiske og eurasiske anliggender (2013-2017), vicepræsident Joe Biden, pengemanden George Soros, ambassadør Geoffrey Pyatt, til at begynde med. Blandt de britiske navne skiller Christopher Steele, MI6 sig ud. Svoboda og højreekstremistiske bøller omfattede personer som Andrij Paruby, der fungerede som kommandant for Maidan; og Juri Lutsenko, som grundlagde den regeringsomstyrtende bevægelse kaldet den tredje ukrainske republik. De udførte dødbringende gadevold, individuelle overgreb, beslaglæggelse af ejendom og ødelæggelser.

Denne historie blev afsløret i god tid, med opfordringer til international indgriben, i EIR-artikler fra efteråret 2013 til Maidan-kuppet i februar 2014 og senere; for eksempel, "Efter Ukraines nej til EU: Eurasisk udvikling vs. kollaps og kaos" (EIR, 6. december, 2013), såvel som den oprindelige dækning af Ukraines afvisning af EU-associeringsaftalen (se EIR, 29. november, 2013)).

Derefter udstedte EIR på treårsdagen for Maidan en særlig rapport, der blev frigivet samtidigt i Washington, DC, Berlin, Tyskland, FN i New York City og andre steder, med titlen "Obama og Soros – nazisterne i Ukraine, 2014 – USA, 2017? "

Siden da er der kommet mange flere detaljer frem, som eksempelvis spænder fra hvordan snigskytter blev hyret for at gøre Maidan-demonstrationerne dødbringende, til så snavsede detaljer som hvordan Joe Bidens søn, Hunter Biden, var bragt i stilling til at modtage adskillige millioner i bestikkelse fra det lyssky ukrainske selskab Burisma. Det hele er en del af

den samme grimme pakke. EIR har også offentliggjort en række artikler af Barbara Boyd om, hvem der står bag kupforsøget mod Trump. Det at præsident Donald Trump har omtalt noget af dette som "korruption" er en æressag, ikke en anledning til en rigsretssag.

Affæren i Ukraine er en af de største skandaler i den politiske historie. Den er klart rettet mod destabilisering af Rusland og kan meget vel føre til atomkrig mellem Rusland og USA.

Men betydningen af denne skandale er på nuværende tidspunkt overhovedet ikke begrænset til blot at afsløre de morderiske enkeltheder. Der er nu sket det, at de ukrainske anliggender, der bebrejdes Trump, er den seneste fase i det treårige kupforsøg i USA for at vælte vores valgte regering. Det iscenesættes af den samme britisk-amerikanske geopolitiske flok, der iscenesætter destabiliseringer på nøglepunkter verden over. Dette er hensigten med de oprør i stil med Maidan, der for tiden finder sted i Hongkong mod Kina – og i Bolivia.

At få sandheden frem om Ukraine kan betyde, at hele den britiske, globale geopolitiske akse brydes op. Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche påpegede i dag, i drøftelser med medarbejdere i Europa, at mødet den 9. december i Normandiet Fire-mødet (statsledere for Rusland, Ukraine, Frankrig og Tyskland), som vil være et første sådant internationalt forum for den nyligt valgte, fredssøgende præsident for Ukraine, Volodymyr Zelensky, er indledningen på en drøftelse om Ukraine, der har potentiale til at løse situationens problemer. En velinformeret offentlig debat er af afgørende betydning.

Denne uges nummer af EIR, dateret den 22. november, 2019, indeholder en vigtig rapport om Ukraine af økonom Dr. Natalia Vitrenko, tidligere parlamentsmedlem og tidligere præsidentkandidat fra det Progressive Socialistparti i Ukraine. I talen hun holdt den 16. november i Tyskland med

titlen "LaRouches Videnskab om Fysisk Økonomi som nøglen til at løse verdens problemer, Eurasien og Ukraine" på Schiller Instituttets internationale konference den 16.-17. november, udtaler hun: "Det var den nazistiske, "russofobiske" farvelægning af Euromaidan, der førte til tabet af Krim og satte scenen for kampene i Slavyansk og det monstrøse angreb på antifascisterne i Fagforeningernes Hus i Odessa, og afstedkom den brodermorderiske krig i Donbas. Denne krig har stået på i fem og et halvt år. Selv de officielle statistikker siger, at 13.000 menneskeliv er gået tabt ... Millioner blev flygtninge ... Hele Ukraine er ramt af de militante nazister".

Det haster med at få den virkelige skandale frem. Zepp-LaRouche understregede i dag, at "spørgsmålet om Ukraine – som drøftet af Vitrenko, et hovedvidne og aktivist i denne situation – har som sin vigtigste forudsætning, hvad der skete fra november 2013 indtil statskuppet i februar 2014. Dette skærer igennem hele operationen for en rigsretssag mod præsident Donald Trump".

**POLITISK ORIENTERING den 21.
november 2019:**

**Regimeskifte og modkup verden
rundt.**

**Schiller Instituttets
konference sætter LaRouche på**

dagsordenen .

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

Video og afskrift: Fejring af Berlin murens fald og Friedrich Schillers fødselsdag.

Konference i NYC med Helga Zepp-LaRouche som hovedtaler den 11. november 2019 (på engelsk)

A Three-Fold Anniversary

Address by Helga Zepp-LaRouche (Se afskriftet nedenunder)

Excerpt from video: "The Lost Chance of 1989"

Schubert/Schiller: Die Hoffnung

Michelle Erin, soprano – Margaret Greenspan, piano – Elliot Greenspan, speaker

Schubert/Schiller: An Emma

John Sigerson, tenor – Margaret Greenspan, piano

Shakespeare: Luciana's Monologue from Comedy of Errors, Act 3,
Scene 2

Leah DeGruchy

Max Caspar on Kepler as a Philosophical Mind

John Sigerson

Schiller: "Die Teilung der Erde"

Frank Mathis

Schubert/Schober: "An die Musik"

Lisa Bryce, soprano – Richard Cordova, piano

Download (PDF, Unknown)

Alle fire paneller: Schiller Institutets konference i Tyskland forener folk med god vilje til at skabe et nyt paradigme

Panel 2:

Panel 3:

Panel 4:

Den 17. nov. (EIRNS) – To begivenheder i den forgangne uge demonstrerer de to modsatrettede fremtider, som menneskeheden

står overfor i dag. I Washington er den skandaløse og selvklart svigagtige rigsretsundersøgelse, der ledes af demokraterne og de korrupte efterretningsfolk og embedsmænd, som sidder tilbage efter George Bush' og Barack Obamas mislykkede præsidentskaber – alt imens de keder de fleste amerikanere, ude af stand til så meget som at nævne hvilken forbrydelse der undersøges – ikke desto mindre en farlig fortsættelse af kupforsøget mod USA's præsident; et kupforsøg, der hidrører fra den britiske efterretningstjeneste og deres nynazistiske allierede i den tidligere ukrainske regering. Med mindre dette kup afværges, vil det så godt som givet føre til verdenskrig på kort sigt. Samtidigt afholdtes Schiller Instituttets internationale konference med deltagelse af over 300 "nationale patrioter og verdensborgere" (som Schiller definerede ægte statsborgerskab). Under titlen: "The Future of Humanity as a Creative Species in the Universe" (Menneskets Fremtid som Kreativ Art i Universet) var konferencen viet til mindet om Lyndon LaRouches levende ideer. Alt imens hovedtalen blev holdt af grundlægger og præsident for Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouche, inkluderede rækken af talere:

* Wang Weidong, ministerrådgiver, direktør for handels- og handelsafdelingen ved den kinesiske ambassade i Tyskland, om "Potentialiet for den Nye Silkevej for Europa";

* Natalia Vitrenko, doktor i økonomisk videnskab, leder af det progressive socialistiske parti i Ukraine, tidligere parlamentsmedlem, Ukraine, om "LaRouches Videnskab om Fysisk Økonomi som nøglen til at løse verdens problemer, Eurasien og Ukraine";

* Professor Andrei Ostrovskii, vicedirektør for Institut for Fjernøsten Studier ved Det Russiske Videnskabelige Akademi, om "Rusland i det kinesiske Bælte-og Vejinitiativ: Muligheder og udsigter";

* Jozef Miklosko, tidligere vicepremierminister i

Tjekkoslaviet, om "LaRouche og videnskab";

* Theo Mitchell, tidligere delstatssenator i South Carolina, om LaRouche, "manden, der skulle have været præsident for De Forenede Stater";

* Nino Galloni, tidligere generaldirektør for budget- og arbejdsministerierne, Italien, om "Fædreland, nation og stat som set af progressive katolikker og af Lyndon LaRouche."

Der blev endvidere holdt taler af andre medlemmer og venner af Schiller Instituttet fra U.S.A. Grækenland, Frankrig, Irak og Libanon. En koncert med musik af Beethoven, Schumann og Schubert blev afholdt på den første aften af todages begivenheden; koncerten var viet til mindet om Lyndon LaRouche.

Fru Zepp-LaRouche indfangede i hendes bemærkninger de afgørende aspekter af hendes afdøde mands ideer, der er nødvendige for, at nutidens "verdensborgere" kan overvinde den permanente krigsførelse, kulturelle nedbrydning og det endelige sammenbrud af verdens finansielle system, som vi nu står overfor, og skabe et nyt paradigme baseret på en global renæssance af kunstnerisk og videnskabelig kreativitet:

"Det er absolut enestående for LaRouche, at han demonstrerer overgangen mellem relativistisk fysik og kreativiteten i det menneskelige sind som sådan, og forbindelsen mellem dette domæne og klassiske former for kunst og statsmandskunst. Lyn leverede rigeligt bevis for, at det alene er gennem klassiske former for poesi, drama og musik, at de åndsevner, der er i stand til at skabe gyldige hypoteser og nye indsigter i universets lovmæssighed, kan udvikles. Og hvorfor det er i musik, poesi og drama at de samme kampe mod reduktionistiske og deduktionistiske forestillinger må udkæmpes, og hvorfor kvaliteten af metafor, ironi og Furtwänglers idé om at spille mellem noderne er så afgørende for at hæve sindet til denne højere riemannske tankemåde. Hermed følger opøvelsen af

følelserne væk fra det sanselige og profane område, til niveauet for lidenskabelig kærlighed til menneskeheden (agape). Den oligarkiske samfundsmodel og dets menneskesyn reducerer individet til en skabning af hedonistiske ønsker og begær, hvilket gør det let manipulerbart og modtageligt for rollen som 'undersåt' for Thrasymachos' lov og orden'. Det er den kognitive oplevelse forbundet med klassiske former for komposition, der frigør individet ved at appellere til sindets skønhed og frigøre den form for "agapisk" kærlighed til menneskeheden, som er nødvendig for at vælge det Nye Paradigme for menneskeheden, der kan sætte en stopper for den privilegerede klasses snæversynede og onde stræben efter påståede geopolitiske interesser på bekostning af de lavere klasser".

Program for Schiller Instituttets Europæiske Konference d. 16.-17. november

Menneskehedens Fremtid som Kreativ Art i Universet

Lørdag d. 16. november

Panel 1: I en tid med strategiske omvæltninger: Vil Europa være i stand til at hjælpe med udformningen af det 'nye paradigme'?

* Vi kan forme en ny æra for menneskeheden!: Helga Zepp-LaRouche, formand for Schiller Instituttet

* Potentiallet for den Nye Silkevej for Europa: Wang Weidong, ministerrådgiver, direktør for 'handelsdepartementet' ved den kinesiske ambassade i Tyskland

* LaRouches videnskab om fysisk økonomi som nøglen til at løse verdens problemer, Eurasien og Ukraine: Natalia Vitrenko, doktor i økonomisk videnskab, leder af det Progressive socialistiske Parti i Ukraine, tidligere parlamentsmedlem,

Ukraine

* Ruslands deltagelse i det kinesiske "Ét Bælte Én Vej"-initiativ: Muligheder og fremtidsudsigter: Professor Andrei Ostrovskii, viceadministrerende direktør for Institut for Fjernøstenstudier ved Det Russiske Videnskabelige Akademi

* Broforbindelserne mellem Italien-Tunesien og Italien-Albanien: Forbindelsen af Bælte- og Vejkorridorerne: Prof. Enzo Siviero, direktør, E-Campus Universitet, Italien; Næstformand i Réseau Méditerranéen des Ecoles d'Ingénieurs (Netværk af Ingeniører i Middelhavsområdet)

* Udvikling af forbindelserne mellem Grækenland og 'Bæltet og Vejen': Leonidas Chrysanthopoulos, ambassadør, Grækenland, tidligere generalsekretær for Sortehavets Økonomiske Samarbejdsorganisation

* Pragmatisme versus ideologier: Alain Corvez, konsulent i international strategi, Frankrig

Panel 2: De grundlæggende videnskabelige spørgsmål vedrørende fremtiden og den 'Nye Silkevej i rummet'

* Kan Europa spille en nøglerolle indenfor videnskaben: Jacques Cheminade, præsident for Solidarité et Progrès, tidligere [fransk] præsidentkandidat

* Månebyen: Næste skridt mod en ny æra for menneskeheden: Sébastien Drochon, formand for rumpolitik, det franske Schiller Institut

* LaRouches opdagelser: Uddannelse af en ny generation: Megan Beets og Jason Ross, Lyndon LaRouches "kælder-team"

* Til forsvar for afrikansk suverænitet: Diogène Senny,

præsident for den Panafrikanske 'Umoja'-Liga

Klassisk koncert: en hyldest til Lyndon LaRouche med værker af Beethoven, Schubert og Schumann

Søndag d. 17. november

Panel 3: Hvem er Lyndon LaRouche?

- * Fornuftens magt: Den levende arv efter Lyndon LaRouche: Dennis Small, koordinator for Latinamerika ved Schiller Instituttet
- * LaRouche og videnskab: Josef Miklosko, tidligere vicepremierminister i Tjekkoslaviet
- * Manden der skulle have været USA's præsident: Theo Mitchell, tidligere statssenator i South Carolina
- * 'Fædreland, nation og stat' som set af progressive katolikker og af Lyndon LaRouche: Nino Galloni, tidligere generaldirektør for budget- og arbejdsministerierne, Italien
- * LaRouche, betydningen af Lyndon LaRouches ideer for den arabiske verden: Hussein Askary, Sydvestasien-koordinator for det Internationale Schiller Institut
- * LaRouche, et "florentinsk" sindelag: Claudio Giudici, formand, Uritaxi (Nationale Taxi Fagforening), Firenze, Italien
- * Lyndon LaRouches kamp for fred og udvikling i Libanon og Mellemøsten: Bassam El-Hachem, professor ved det libanesiske

universitet, Beirut, Libanon

* Hvor er Amerika på vej hen? LaRouches løsninger som vejen ud af kaos: Harley Schlanger, tidligere talsmand for Lyndon LaRouche, bestyrelsesmedlem i Schiller Instituttet

Panel 4: Skønhed og klassisk kunst som et 'kald' for menneskeheden: Den kulturelle silkevej

* Nødvendigheden af en klassisk renæssance for ungdommen: Diane Sare, direktør for Manhattan Kor-projektet

* LaRouche og harmonien mellem kunst og videnskab: Antonella Banaudi, Sopran og sanglærer, ekspert i Verdis kammertone

* Sand frihed gennem ægte kunst: 'Negro Spirituals' enestående bidrag til klassisk boglig dannelse i Amerika: Elvira Green, mezzosopran, 30-årigt medlem af Metropolitan Opera, grundlægger af Spirituel Renaissance Sangere i Greensboro/North Carolina, USA

Høring om rigsretssag i USA: 'Det stjålne brev', endnu en gang.

13. november. Frem for at gå i detaljer om den dukketeatraliske rigsretsfarce i Repræsentanternes Hus onsdag, er det bedre, endnu engang, at påberåbe sig princippet i Edgar Allan Poes

‘Det stjålne brev’ (The Purloined Letter). Både George Kent og William Taylor, der vidnede, er flegmatiske koldkrigere, hvis synspunkter, holdninger og slet og ret inkompetence truer freden i denne verden. Vi har lagt deres CV ud på Larouchepac.com sammen med en beskrivelse af den absolutte ondskab, for hvilken de burde stilles til ansvar. Begge sider, republikanere og demokrater, karakteriserede imidlertid disse levnedbeskrivelser som “fuldgode”. Demokraterne, der tidligere har været ‘mere normale’ i spørgsmål om krig og fred, fremhævede Taylor og Kents levnedbeskrivelser som om disse vidner var krigshelte snarere end nålestribede ideologer fra en særdeles mudret rendesten.

I deres åbningserklæringer præsenterede begge et fuldstændig falsk billede af et Ukraine, forenet i kamp mod en russisk fjende med, hævdede de, soldater og kampvogne på landjorden. Disse eksisterer ikke. George Kent, langt den mest karakteristiske af de to, snerrende med sin arrogante, slipseklædte elitære opførsel, gik så langt som til gentagne gange at drage analogier mellem Den amerikanske Frihedskrig og det amerikansk/britiske statskup i Ukraine, der indsatte en regering under truslen om neo-nazistisk vold, en regering, som derefter fortsatte med at udføre en anti-russisk etnisk udrensning i den østlige del af landet, i Donbass.

Kent karakteriserede skandaløst OUN-B-deltagerne i Ukraine-kuppet og anstifterne af etnisk udrensning i Donbass som følger: “De dannede frivillige bataljoner af borgere, herunder teknikere og læger. De finansierede deres egne våben, udrustning og forsyninger med ‘crowd-sourcing’. De var det 21. århundredes ukrainske ækvivalent til vores egne ‘Minutemen’ (betegnelse for medlemmer af Den Amerikanske Borgermilits under Den amerikanske Uafhængighedskrig, red.), der i 1776 trak tiden ud således at den almindelige hær kunne reorganiseres. [Han beskriver her de faktiske handlinger begået af Alexandra og Arlene Chalupa og Dimitri Alperowichi fra CrowdStrikes under den fælles britisk-amerikanske

operation kendt som 'Digital Maidan', og de neo-nazister, som de havde under kommando, såsom Azov-bataljonen. Adam Schiff har censureret Chalupas navn sammen med navnet på 'whistlebloweren' i alle transskriptioner af dette vidneudsagn.]

"Til sammenligning ville de amerikanske kolonier muligvis ikke have sejret mod den britiske imperialistiske magt uden hjælp fra de transatlantiske venner efter 1776. I tradition af Lafayettes organiserede hjælp til general George Washingtons hær og admiral John Paul Jones flåde, har Kongressen generøst bevilget for over 1,5 milliarder \$ over de sidste fem år i desperat efterspurgt træning og udstyr til sikkerhedsbistand i Ukraine."

Kent fortsatte derefter med at forsvare tre af sine kolleger, der har vidnet imod præsidenten i Adam Schiffs bunker, Marie Jovanovitch, oberstløjtnant Vindman og Dr. Fiona Hill, med hvad han sagde var "personlige angreb" rettet imod dem. Han sagde: "De er det 21. århundredes arvtagere efter to giganter fra det 20. århundredes nationale sikkerhedseksperter, der blev født i udlandet: min tidligere professor Zbigniew Brzezinski og hans kollega immigrant Henry Kissinger. Ligesom Brzezinski og Kissinger flygtede Jovanovitch og Vindman fra nazistisk og kommunistisk undertrykkelse for at bidrage til et mere sikkert Amerika."

Denne 'hyperbolske' erklæring er både sand og falsk. Marie Jovanovitch voksede op i Canada, hvortil hendes forældre var flygtet fra Sovjetunionen og nazisterne i kølvandet på 2. Verdenskrig. Vindman voksede op i Lille Odessa i Brooklyn, hvortil hans far var immigreret fra sovjetisk Ukraine efter hans mors død. Karakteriseringen af deres synspunkter som et ekko af de to mennesker, der besudlede Amerikas ære i Verden og slagtede tusinder, Brzezinski og Kissinger, er ganske rammende.

Endelig, sagde Kent, er formålet med de 1,5 milliarder \$ i

støtte fra den amerikanske kongres til Ukraine over de sidste fem år "i sidste instans [at sætte] Ukraine på et spor til at blive en fuld sikkerhedspartner for USA i NATO. "Dette er den britiske/amerikanske udenrigsministeriums holdning til Ukraine, såvel som holdningen hos den tidligere marionet, den ukrainske præsident, Petro Poroshenko. Mere fornuftige røster i Europa og andre steder anerkender, at denne provokation kan være det sidste strå for Putin og Rusland, eftersom NATO's udvidelse sætter spørgsmål ved Ruslands evne til at forsvare sig selv.

Alt det ovenstående, der må anses for at være kritisk for enhver fornuftig vurdering af disse vidner, gik hen over hovederne på samtalepartnerne på republikansk side, som holdt sig til den dumme, stupide ensidige pragmatiske pointe om, at Trump, hvad Ukraine angår, var hårdere mod Rusland end Obama, der kun leverede feltrationer og tæpper.

Ambassadør Taylor opbevarede detaljerede notater om alle sine interaktioner med det, han omtalte som "Trumps uregelmæssige kanal", Giuliani, ambassadør Gordon Sondland og ambassadør Kurt Volker. Men på en eller anden måde var det først sidste fredag, den 8. november, efter at dette vidneudsagn havde været på dagsordenen i flere måneder, at et medlem af Taylors stab, informerede ham om, at han – medarbejderen med de meget spidse ører – havde overhørt en samtale på mobiltelefon der foregik mellem præsident Donald Trump og ambassadør Sondland. En dag efter det transskriberede Trump-Zelensky-opkald den 25. juli, talte præsidenten den 26. juli, angiveligt højt nok til at blive overhørt på en mobiltelefon, en mobiltelefon der formodentlig blev holdt mod øret af ambassadør Sondland, og spurgte, om ukrainerne ville gå videre med "undersøgelserne". Sondland svarede, ja. Medarbejderen med superørerne spurgte derefter Sondland, hvad præsidenten ønskede af Ukraine. Sondland svarede angiveligt, at Trump var mere optaget af familien Biden end af Ukraine.

"Bingo" – dette er fremstillingen af hele det kludetæppe, som

demokraterne og medierne får en orgasme af i kølvandet på vidneudsagnet i dag. For endelig at finde svar på de såkaldte modydelser, da bistanden, som republikanerne gentagne gange har understreget, blev ydet uden betingelser eller undersøgelser af familien Biden eller ukrainsk indblanding i valget. Den blev også leveret uden at den ukrainske præsident Zelensky klagede over noget pres overhovedet. Dette opdigtede vrøvl repræsenterer en ændring i juridisk teori for demokraterne, som nu hævder, at præsident Trump forsøgte, men ikke fuldførte en bestikkelse, hvilket i deres meget forskruede fortolkninger af bestikkelsesparagrafferne måske, under visse omstændigheder, kunne udgøre en egentlig forbrydelse. Tankeforbrydelser, som vi ofte har understreget, hører totalitære regimer til, ikke vores forfatningsmæssige republik.

Ellers, bekræftede Taylor, der angiveligt skulle være en Ukraine-ekspert, at han ikke kendte til: Politico-artiklen i januar 2017, der detaljeret gennemgik Alexandra Chalupas rekruttering af ukrainske efterretningsagenter, journalister og private efterretningsoperatører til aktiviteter rettet mod Trumps kampagne; lederklummen skrevet af den ukrainske ambassadør i Washington mod kandidat Trump; aktiviteterne i det af udenrigsministeriet finansierede ukrainske anti-korrupsions bureau, NABU, i Paul Manafort's falske, sorte regnskabsaffære; eller aktiviteterne på sociale medier fra flere ukrainske embedsmænd, der angriber kandidat Trump. Han sagde at, efter han havde været i Schiffs bunker for at forberede sit første vidneudsagn til kongresudvalget, havde han undersøgt det nærmere, og fundet ud af at kandidat Trump havde foreslået, at han ville lade Rusland blive på Krim. I øvrigt forekom Taylor stort set mentalt åndsfraværende under sit vidneudsagn, hvilket fik mange til at sammenligne ham med Robert Muellers katastrofale optræden i juli overfor det samme udvalg.

Republikanerne fortsatte forsigtigt med at beskrive Taylor-

Kent-vidnesbyrdet for hvad det var, resterne af en monumental politisk kamp om hvem der fastlægger udenrigspolitikken – præsidenten eller de livslange, ikke-valgte eksperter, støttet af den britiske efterretningstjeneste. Men Rep. Devin Nunes leverede en stærk åbningstale. Kommentarerne fra den sene aften viser, at nålen tilsyneladende ikke bevægede sig i nogen retning baseret på onsdagens aktiviteter.

Verden i oprør: Et øjeblik til afgørende indgriben, set fra historiens højeste niveau

Den 11. november (EIRNS) – Verden er i oprør, som det ses mest dramatisk i de mange masseprotester – fra Chile, til Libanon og Irak, og voldelige deployeringer i Bolivia og Hongkong af agenter for det døende neoliberale geopolitiske system. Samtidig er dette et øjeblik til afgørende indgriben for det gode, hvis folk står klar med programmerne og metoderne til at arbejde sammen for at vise vejen sikkert fremad.

Ved gennemgangen af aktuelle begivenheder i dag, understregede Schiller Instituttets præsident, Helga Zepp-LaRouche, behovet for at inspirere os selv og alle andre til at se tingene fra historiens højeste udsigtspunkt. På den måde er man ikke fanget i en flad, todimensionel falsk virkelighed, manipuleret til at “vælge side” og stillet over for undergang.

Zepp-LaRouche brugte til sammenligning eksempelet med den systemiske krise i 1989, hvor hele det kommunistiske partisystem uddøde mellem 1989-1991, sammenlignet med nutiden, hvor det neoliberale finansielle/økonomiske system står over for et endeligt. I tilfældet fra 1989 blev det positive

alternativ forpurret op gennem 1990'erne. Men i dag kan vi sørge for, at det ikke sker igen.

Se på metoden for samarbejdsvillig tankegang, som udtrykt i dag ved Middelhavet af den kinesiske præsident Xi Jinping, der mødtes med græske ledere i Athen. Xi talte om de nye relationer mellem Asien og Europa, understøttet af Grækenland, da det fungerer som omskibningspunkt for udvidelsen af den fælles handel og den gensidige udvikling. Xi og hans græske værter var på en personlig rundtur i Piræus' havn. I mellemtiden er situationen meget farlig i Bolivia og Hongkong, hvor "Maidan"-modellen, der involverer fremmede indgreb fra fælles netværk af fascistiske grupperinger og agenter fra Whitehall (gaden i London hvor de fleste regeringsbygninger ligger) og USA's udenrigsministerium. I de seneste dage har der været uhørt voldeligt i Hongkong. I Bolivia er der et totalt magtvakuum uden nogen formel regering overhovedet. Santa Cruz-fraktionen, under Bolivias fascistiske operatør Luis Fernando Camacho, dræber og raserer hensynsløst i den "guddommelige retfærdigheds" navn. Organisationen af Amerikanske Stater (OAS) og det amerikanske Udenrigsministerium er medskyldige i processen ved at billige den "professionelle" rolle, som den korrupte OAS har spillet, da den erklærede valget den 20. oktober for at være svigagtigt, hvilket satte scenen for det voldelige oprør, som førte til præsident Evo Morales' fratræden 10. november.

Zepp-LaRouche understregede, at den "geopolitiske tankegang" må overvindes. I USA er prøvestenene de præsidentskaber og livsanskuelser, der tidligere har været: George Washington, John Quincy Adams, Abraham Lincoln, Franklin Roosevelt, John F. Kennedy, og de historiske bidrag fra Alexander Hamilton, Benjamin Franklin og Lyndon LaRouche. Det amerikanske System er den afgørende arv. Folk er nødt til at rejse sig og tage ansvar på et verdenshistorisk plan.

At drage læren af den forspildte chance i 1989 – denne gang kan det blive anderledes

Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche den 10 november 2019

Hvad var det i virkeligheden der skete i 1989, da Berlinmuren faldt, og hvad kan vi lære af at undersøge begivenhederne i denne historiske periode? Ved en gennemgang af hvad der rent faktisk skete for tredive år siden, da Berlinmuren blev revet ned, i modsætning til den officielle fortælling fremsat af de neoliberale og geopolitikere, taler Helga Zepp LaRouche lidenskabeligt for, hvorfor det vil være anderledes denne gang. Chancen for verdenshistoriske forandringer findes kun kortvarigt, men denne gang, siger hun, er lejligheden gunstigere. I modsætning til 1989, hvor alene kræfter, der var tilknyttet hendes mand, Lyndon LaRouche, og Schiller Instituttet, havde en strategisk plan, er der i dag Bælte- og Vejinitiativet og en voksende erkendelse af, at der kommer et nyt [finansiel]t krak, og at det vil være dødbringende at holde fast ved det gamle paradigme, der blev påtvunget [verden] af det britiske imperium.

Hun præsenterer de afgørende spørgsmål fra 1989, som en der

selv deltog i dem, og forklarer hvordan det britiske imperium overlevede dengang ved hjælp af mord, trusler og korrupsion, herunder fængslingen af hendes mand. Men det nye paradigme der dukker op globalt, udformet på basis af LaRouches ideer, ses i stigende grad som den eneste levedygtige mulighed i dag, hvor faren for et nyt krak er øget. De, der forsvarer den gamle orden i Europa og USA, bliver i stigende grad afsløret, idet efterforskningen af Russiagate's oprindelse dagligt frembringer flere beviser.

Nu er tiden inde til at læse Schillers værker, sagde hun, for at blive opmærksom på potentialet for hvert menneske – inklusive dig selv! – til at blive en smuk sjæl, og bruge denne opdagelse til at blive en kraft til at skabe historie, og sikre at menneskeheden ikke går glip af denne mulighed.

Tilegnelsen af LaRouches metode er påkrævet for at organisere kræfterne for sejr.

Den 7. november (EIRNS) – I en tale, der var forberedt den 26. maj 2000, af statsmand Lyndon LaRouche med titlen "Vedrørende emnet strategisk metode" (EIR, 2. juni 2000), beskrives en

tankegang, hvis tilegnelse er afgørende, hvis vi skal komme sejrrigt ud af det nuværende politiske og økonomiske rod i USA, hvor sejr også er kritisk for [resten af] verden. Tankegangen bygger på metoden for videnskabelig hypotese kombineret med en analyse af den kulturelle og økonomiske dynamik, der faktisk bestemmer væsentlige ændringer.

LaRouche siger, at "den afgørende faktor ... er den menneskelige vilje, der vælger eller fravælger passende former for frivillige, kritiske ændringer i politik, som former nationer og menneskehedens fremtid som helhed. Disse er de beslutninger, som har forholdsvis afgørende indflydelse på begivenhedernes forløb, især under kriseramte forhold, der ligner dem som er fremherskende verden over i dag. "Han pegede på et sæt af sådanne beslutninger, som virkelig var onde, for at demonstrere hvad han mente med kritiske beslutninger, der har dyb indvirkning selv over generationer. Disse beslutninger stammer fra 1975-76 [og blev truffet] af New York Council on Foreign Relations og Den Trilaterale Kommission, og er kendt som "1980'erne-projektet", hvilket lagde grundlaget for ødelæggelsen af USA's fysiske økonomi, omdannelsen til et forbrugerdrevet post-industrielt samfund, og i den endelige manifestation af denne politik, noget vi stadig oplever i dag, den tilstræbte triumf for globalisering og opgivelse af suveræne nationale regeringer til fordel for den type af bankdiktatur, der blev foreslået den 23. august, 2019 af Bank of Englands bankdirektør, Mark Carney, i Jackson Hole, Wyoming. Og denne plan for et bankdiktatur har taget et væsentligt skridt fremad med meddelelsen om, at milliardæren Michael Bloomberg går ind i demokraternes primærvalg i Alabama, uden endnu at "have besluttet" om han stiller op som præsidentkandidat.

Præsident Donald Trump afbrød den langsigtede udvikling, som disse fyre dengang satte i værk, en udvikling hen imod fuldstændig opgivelse af vores grundlæggeres store eksperiment med den suveræne republik kendt som De forenede Stater.

LaRouche siger: "Metoden for det sædvanlige slæng af bankfolk og advokatfirmaer fra Wall Street var forkert, endda ond, men disse fyre havde i det mindste en vision om en række kulturelt motiverede ændringer i USA og verdenssamfundet, som de havde til hensigt at fremkalde de kommende årtier. "Det lykkede de med, fordi borgerne var optaget af øjeblikkelige begivenheder, på en selvbegrænsende måde, og nægtede at strække deres sind og vision til hvilken fremtid de søgte at skabe de kommende 50 år. Denne smålighed tillod ondskaben at triumfere.

LaRouche spørger derefter, hvordan vi kan imødesee og arbejde for at påvirke de kulturelle paradigmer, som igen vil afgøre den måde hvorpå befolkninger og andre beslutningstagere vil reagere på det globale finansielle og politisk-økonomiske chok, af den slags der nu hastigt nærmer sig? Og, siger han, der er virkelig kun et tidspunkt, hvor man dramatisk kan ændre ting, og det er når begivenhedernes chok får folk til at undersøge deres eget tanke sæt, de underliggende aksiomer og postulater, på hvilke de baserer deres meninger.

Det er netop situationen i dag, hvor en udfordret og modtagelig befolkning søger efter løsninger på, hvad de ser der sker omkring dem. Som LaRouche uddybede, er den eneste rigtige måde at fjerne kræfterne bag kuppet mod denne præsident – ud fra en strategisk betragtning – at vælte hele skakbrættet, ved at slutte sig til Rusland, Kina og Indien for at skabe traktater, der er centreret om et nyt monetært system med faste valutakurser, der kun udsteder kredit til økonomisk udvikling og avancerede videnskabelige udforskninger, der fremmer hele menneskehedens produktive kapacitet.

LaRouche peger på adskillige bestemmende kulturelle chok, der førte til USA's tilbagegang under Barack Obama, og som demokraterne nu beskriver som "normale tilstande." Blandt dem er brugen af nuklear terror til at skabe et krav om en verdensregering, som forestillet af Bertrand Russell og andre talsmænd for det britiske oligarki, og stillet til skue under betegnelserne "globalisering" og "lov og orden". Der var

fremkomsten af 'rock/stoffer/sex-modkulturen' i kølvandet på drabet på præsident John Kennedy; bestræbelserne på at standse den teknologiske udvikling gennem miljøbevægelsen og afviklingen af centrale initiativer for NASA; udryddelsen af klassisk uddannelse i skolerne; fremme af fri handel og traktater som NAFTA, der decimerede den amerikanske arbejdsstyrke og opgav enhver beskyttelse af amerikanske industrier.

Denne dekadence blev af LaRouche beskrevet som en "grundlæggende konflikt" i geometrien af aksiomer og postulater om menneskets natur. Hvad han betegnede som 'det romantiske syn', ser mænd og kvinder som grundlæggende onde, som dyr, med dyriske sanselige impulser, ude af stand til at ræsonnere ud over øjeblikkets sanseopfattelser. Denne opfattelse er grundlæggende for tolerancen over for imperier i histories løb, og er i stigende grad dominerende i USA i dag. Det modsatte, klassiske tanke sæt, især i dets kristne manifestation, definerer mennesker som grundlæggende gode, som hævet over dyrene, som værende skabt i billedet af universets skaber og i stand til kreativ forandring og opdagelse af universets grundlæggende love. Det var tankesættet hos grundlæggerne [af republikken], der måtte fordrives og ødelægges af de fundamentale ændringer, der er nævnt ovenfor.

Præsident Trump har taget skridt til at vende alt dette, nogle skridt er stærke, andre mere tøvende, men han hæmmes af det kulturelle forfald, selv blandt hans mest glødende tilhængere. Hvad der mangler her er dybden af intelligens og analyse, som LaRouche drøftede [i talen], hvor han bemærkede, at det største problem er opgivelsen af de former for klassisk uddannelse og klassisk drama og musik, som bevidst er udformet til at nære og styrke det menneskelige sind, menneskelig kreativitet, og får os til at gå uden for vores umiddelbare omgivelser, og beherske hvordan vi ændrer dem. Store forsamlinger råber taktfast "U.S.A.!" igen og igen, men er blevet nægtet dette middel, hvilket viser, at vi ikke

indgående uddanner de generaler, der faktisk er i stand til at vinde denne krig for USA, og i sidste ende verden. I mangel på LaRouches metode kan og vil disse menneskemængder blive manipuleret og dræbt af vor fjendes evne til at manipulere dem gennem populærkultur og den offentlige mening.

‘Afslut den McCarthy-agtige heksejagt mod Kina og præsident Trump’

Den 6. november (EIRNS) – Executive Intelligence Review vil snart udgive en 24-siders brochure med overskriften “Afslut den McCarthy-agtige heksejagt mod Kina og præsident Trump”. Og det er på tide.

Som Helga Zepp-LaRouche fortalte medarbejdere i Europa den 5. november: “Den overordnede dynamik i verden er, at den liberale model, den koloniale, imperiale model, anført af det britiske imperium, helt klart er ved at selvdestruere; hvilket ikke betyder, at det ikke er ekstremt farligt, men der er ingen måde, hvorpå systemet kan overleve.”

“Og det”, fortsatte hun, “er i en fuldstændig kamp med det Nye Paradigme der er ved at opstå, som klart er domineret af Kina, af Asien, af lande der ønsker at få en ny model for internationale relationer ... Der er ingen nationale løsninger, der er ingen spørgsmål, der har en chance for succes, hvis de ikke på en eller anden måde integreres i dette overordnede strategiske perspektiv. ”

Potentialet i en sådan vidtgående amerikansk-kinesisk alliance, som grundstenen i et globalt nyt paradigme, er netop hvad det britiske imperium frygter mest hos præsident Donald Trump. Trump kan virkelig vælte hele skakbrættet med den bedrageriske rigsretssagsoperation mod ham, ved at ramme det britiske imperium på deres svage flanke: Ved at bruge sit planlagte møde med den kinesiske præsident Xi Jinping i de kommende uger, ikke kun til at underskrive den første fase af en handelsaftale mellem USA og Kina, som nu er planlagt, men også til at tage yderligere konkrete skridt, herunder:

- Arbejde med Kinas Bælte- og Vejinitiativ, herunder større infrastrukturprojekter i USA. Dette vil dramatisk forøge den amerikanske beskæftigelse indenfor faglært produktion, netop på et tidspunkt, hvor beskæftigelsen i fremstillingsvirksomhederne er faldende i sådanne vigtige svingstater som Michigan, Pennsylvania, Wisconsin og Ohio – som Trump har brug for at vinde i 2020.
- Samarbejde med Kina og Mexico om at stoppe indsmugling af fentanyl fra Mexico til USA, sammen med alle andre stoffer og ulovlig våbenhandel over grænsen mellem USA og Mexico. Sådanne tiltag bør kobles sammen med det amerikansk-kinesiske samarbejde, for i fællesskab at udvikle hele Mexico-Mellemamerika regionen økonomisk.

Trump vil finde en villig partner i Xi Jinping til at opbygge et sådant forhold. I sin hovedtale i går på Kinas Internationale Import Expo i Shanghai (CIIE), holdt Xi sin tale stående foran en skærm med en nedtælling for at vinde landets kamp mod fattigdom, som helt vil være elimineret i Kina ved udgangen af 2020, en imponerende præstation, som allerede har løftet omkring 850 millioner mennesker ud af fattigdom. I denne tale sagde Xi:

“Af de problemer som verdensøkonomien står overfor, kan ingen løses af et enkelt land alene. Vi må alle sætte menneskehedens almene vel først snarere end at sætte ens egne interesser over

alles fælles interesser... Jeg har tillid til de lyse udsigter for Kinas økonomiske udvikling. Kinas udvikling, set gennem historiens linse, er en integreret del af den ædle sag for menneskelig fremgang. Kina vil række sine arme ud og tilbyde verdens lande flere markedsandele, investeringer og vækst. Sammen kan vi opnå udvikling for alle. Den kinesiske civilisation har altid værdsat fred under himlen og harmoni mellem nationer. Lad os alle arbejde i denne ånd og bidrage til en åben global økonomi og til et samfund med en fælles fremtid for menneskeheden.”

En ting er helt sikker: Hvis Trump tager imod tilbuddet og handler på den måde, vi har angivet, vil det britiske imperium gå amok, begyndende med deres golem, den sære fremtoning, George Soros. Trods alt, er Soros verdens førende fortalere for legalisering af narkotika; han finansierer et stort antal af Kongressens Demokrater, der på selvmorderisk vis marcherer videre med deres rigsretssag mod Trump; og han er en betydningsfuld organisator af den voldelige destabilisering af Hongkong, sammen med andre farvede revolutioner...

Men Soros er bare en særdeles ubehagelig frontfigur for en global britisk imperial politik. Lyndon LaRouche behandlede dette spørgsmål indgående i nogle bemærkninger i juli 2009 til medarbejderne i Sonora, Mexico, som dengang var hårdest ramt af A/S Narkotikas narko-terrorisme. LaRouches bemærkninger for et årti siden er stadig lige gyldige i dag:

“I kæmper imod det Britiske Imperium ... Men faktum er, at Mexico ikke kan vinde denne krig, alene i Mexico. Styrkerne er internationale. Det er kræfterne fra det britiske imperium, inklusive de britiske håndlangere i USA, og britiske håndlangere rundt om i verden ... I står over for det britiske imperium. I har ikke at gøre med nogle lokale narkopushere; I har at gøre med Prins Philip, fra det Britiske Imperiums kongelige familie, gennem hans verdensnaturfredningsbevægelse (WWF), som er fjenden af hele civilisationen! ...

“Først og fremmest er det nuværende globale finansielle valutasystem dødsdømt! Intet kan redde dette system i sin nuværende form ... Det er sådan, vi håndterer disse anliggender. Enhver form for effektiv krigsførelse er ikke baseret på skyderier. Det er baseret på ideer. Det er baseret på principper og begreber. Strategiske forestillinger. Hvem er vores potentielle allierede? Jo altså, vores potentielle allierede er Kina, der er under angreb fra det britiske imperium ... Men ved at være klog og tænke globalt og strategisk, kan vi hver især finde vores egen måde, en måde at nå frem til en global indsats for at komme videre og endelig ødelægge den fælles fjende”.

Udtalelse om forsøget på at dræbe Julian Assange

At dræbe vidnet til en forbrydelse er den ultimative ‘forhindring af retfærdigheden’, og nu begås netop dette på britisk jord i samarbejde med amerikanske embedsmænd. Der er en person i live, der er i besiddelse af midlerne til hurtigt at gøre en ende på hele løgnen om ‘Russiagate’, et fupnummer, der først og fremmest forøves af britiske efterretningsfolk og de britisk infiltrerede og kontrollerede elementer i det amerikanske efterretningssamfund. Denne er Julian Assange. Assange modtog de lækkede DNC- og John Podesta-filer, som John Brennan og venner hævder blev hacket af russerne og overleveret til WikiLeaks i et forsøg på at blande sig i valget i USA til fordel for Donald Trump. ‘Veterans Intelligence Professionals for Sanity’ påviste kriminalteknisk, at filerne fra DNC blev lækket – og ikke

hacket over internettet af russerne – som Robert Mueller hævdede.

Julian Assange har gentagne gange sagt, at han modtog lækkede filer, og at disse filer ikke involverede russiske statsaktører. Han tilbød at fremlægge sine beviser for kongresmedlem Dana Rohrabacher, og Rohrabacher delte dette tilbud med præsident Trump, tillige med Assanges benægtelse af at dokumenterne kom fra en russisk kilde. Dokumenterne beskrev i detaljer Hillary Clintons underdanighed over for Wall Street, alle former for dårlige gerninger begået af Clinton-fonden samt den Demokratiske Nationalkomité's valgsvindel imod Bernie Sanders i de demokratiske primærvalg i 2016. Deres rigtighed er aldrig blevet bestridt. Assange tilbød også at fremlægge sine beviser for det amerikanske justitsministerium, og forhandlinger var aktivt i gang, da Senatets efterretningskomité's "fodsoldat", Mark Warner, afbrød dem. Assange holdes for tiden indespærret i Londons Belmarsh-fængsel, Hendes Majestæts fangehul for de farligste kriminelle i Storbritannien. Han tilbageholdes på en amerikansk anklage om sammensværgelse med Chelsea Manning vedrørende hendes afsløring af pinlige amerikanske militærdokumenter helt tilbage i 2010. Anklagen har været under udarbejdelse siden 2017, lige efter samtalerne mellem Assange og Rohrabacher, og blev forelagt en amerikansk storjury umiddelbart efter at den juridiske lejemorder Robert Mueller afsluttede sin fabrikerede kampagne mod den amerikanske præsident i april 2019. Da tiltalen blev rejst blev Assange trukket ud af den ecuadorianske ambassade, hvor han var blevet tildelt asyl og ført til Belmarsh for at afvente udlevering til USA. Nils Melzer, FN's 'ordfører for tortur og anden grusom og umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf', advarede den 1. november i en erklæring om Assanges tilstand:

“Medmindre Storbritannien hurtigst muligt ændrer kurs og lindrer hans umenneskelige situation, kan Assanges fortsatte udsættelse for vilkårlighed og misbrug snart ende med at koste

hans liv.”

Melzer mødtes med Assange den 9. maj, hvorefter han krævede øjeblikkelige foranstaltninger til at beskytte Assanges helbred og værdighed.

“På trods af den presserende medicinske hast af min appel og alvorligheden af de rapporterede krænkelser har Storbritannien ikke iværksat nogen foranstaltninger til efterforskning, forebyggelse og klage, hvilket kræves i henhold til international lov,” anklagede Melzer.

Assange “tilbageholdes fortsat under undertrykkende omstændigheder med isolation og overvågning, hvilket er uberettiget i betragtning af hans tilbageholdelsesstatus,” sagde han. Melzer angreb også den amerikanske rolle: “Alt imens den amerikanske regering anklager hr. Assange for at offentliggøre oplysninger om alvorlige menneskerettighedskrænkelser, herunder tortur og drab, fortsætter de [samme] embedsmænd, der er ansvarlige for disse forbrydelser, med at nyde straffrihed.” Og “til trods for kompleksiteten i sagen mod ham, ledet af verdens mest magtfulde regering, er hr. Assanges adgang til juridisk bistand og dokumenter alvorligt hindret.” Dette, sagde han, havde effektivt undermineret “hans mest grundlæggende ret til at forberede sit forsvar.”

Dette opråb fra FN-ordføreren pålægger alle FN-nationer ansvaret for at gribe ind for at stoppe dette politiske overgreb. De mennesker der har sat dette i gang må fyres eller retsforfølges som led i John Durhams efterforskning. Dette er en reel test for, om det amerikanske justitsministerium [overhovedet] kan tillægge sig nogen grad af ære.

Den tidligere britiske ambassadør Craig Murray deltog ved Assanges retsmøde den 21. oktober om udlevering. Murray skrev i sin blog:

“Before I get on to the blatant lack of fair process, the

first thing I must note was Julian's condition. I was badly shocked by just how much weight my friend has lost, by the speed his hair has receded and by the appearance of premature and vastly accelerated ageing. He has a pronounced limp I have never seen before. Since his arrest he has lost over 15 kg in weight. But his physical appearance was not as shocking as his mental deterioration. When asked to give his name and date of birth, he struggled visibly over several seconds to recall both."

Høringen, sagde Murray, havde overbevist ham om FN's ordfører Melzers tidligere varsel om, at Assange blev tortureret. (se Murrays beretning om høringen)

Vi opfordrer alle borgere i alle nationer til at deltage i den internationale kampagne, der gennemføres af mange organisationer for at bringe sandheden om denne forfærdelige forbrydelse (begået af efterretningstjenester) frem i lyset, og for at redde Assanges liv.

Kongressens falske rigsretssag blokerer for en reaktion på finanskrisen

Den 4. november (EIRNS) – Parlamentets formand Nancy Pelosi politiske aktionsudvalg er Demokraterne i Kongressens mest givtige kilde til kampagneindsamling. I tredje kvartal i år har de "demokratiske milliardærer" der kræver, at præsident Donald Trump tvinges ud af embedet, anført af George Soros med 16 millioner dollars, hældt i kampagnekassen. I begyndelsen af

september har Pelosi, der i flere måneder havde stået imod forsøget på at anklage Trump uden "tværpolitisk støtte," skiftet mening og bekendtgjort en skinproces, som de demokratiske ledere kalder en rigsretssag.

Pelosi kan ikke tale imod det nu. I stedet kritiserede hun i et interview den 1. november til Bloomberg kraftigt de demokratiske kandidater til præsidentembedet for lignende humbug – ved at fremlægge vanvittige "programmer", som helt sikkert vil tabe i 2020. Sygeforsikring for alle og en ny grøn aftale afvises af vælgerne i Midtvesten, sagde hun til Bloomberg. "Som venstreorienteret liberalist fra San Francisco kan jeg sige til disse mennesker: Hvad tænker I på? ... I kan spørge venstrefløjen – de er utilfredse med, at jeg ikke er socialist". Nyhedstjenesten rapporterede, at "Pelosi udtrykte også bekymring over vælgernes reaktioner på den Grønne nye Aftale ... der kræver omfattende, hurtige reduktioner af CO2-emissioner. "Der er meget stærk modstand mod den Grønne nye Aftale, fordi det er om 10 år – ikke mere fossilt brændstof. Virkelig?" sagde hun."

Formandens kritik af de demokratiske kandidater lød nærmest som præsident Trumps stærke kritik af hende. Ingen af delene kan nægtes. Det er ikke kun de demokratiske kandidater.

Hele Kongressen, i kløerne på det demokratiske partis lederskab, spilder nationens kostbare tid – stillet over for både en kommende krise, der er værre end sammenbruddet i 2008, og en forværret epidemi med narkotikamisbrug – med en forfalsket rigsretssag. Alle dens processer med lukkede døre og selektive lækager til meddelagtige medier har til formål at bringe præsident Trumps meningsmålinger ned; anklage ham for "lave meningsmålinger og mindre embedsmisbrug", og føre præsidentkampagne med en rigsretssag. Fox News er med i spillet og har forsætligt fordrejet nyhedsindslag om sin egen nationale afstemning, der faktisk viste, at støtten til rigsretssagen var lavere end en måned tidligere.

Og mens de gør det, foretager den amerikanske centralbank,

Federal Reserve, dagligt voksende akutte indsprøjtninger af likviditet til banksystemet, som pludselig har brug for dem hver dag for første gang siden 2008. De holdes hemmelige for den amerikanske offentlighed af de fleste af medierne. Den enorme 16 billioner \$ store boble af amerikansk virksomhedsgæld, der vokser med mere end 1 billion \$ pr. år, udløser nu røde advarselsslamper fra eksperter over hele verden. Nedenunder er der en økonomi i recession med tilbagegang for industri- og fremstillingsvirksomhed siden slutningen af 2018.

Vi har brug for en nødforanstaltning til at genindføre Glass/Steagall-loven for at isolere Wall Streets spekulative kasino fra de kommercielle banker, så de kan gendanne produktive udlån. Dette er kun den første af Lyndon LaRouches "Fire love for at redde USA."

Men Glass-Steagall er i store træk opgivet af "progressive" demokrater i denne Kongres; og af de ti kongresmedlemmer, der har stillet op som præsidentkandidat, er der kun en – rep. Tulsi Gabbard – som støtter det, og ingen har ført kampagne for det.

Med dette forræderi, hvor de hårdt forsøger at bringe præsident Trumps meningsmålinger ned med en rigsretssag, sænker de deres egne. En, forretningsmand Andrew Yang, fortalte i går til CNN: "Hele landet bliver revet med af denne rigsretssagsproces. Og ... vi vil ikke have skabt en reel sag for det amerikanske folk."

Det er meget værre end dette. De handler for at sabotere præsidentens samarbejde med Mexico mod narkotika- og våbenhandelskartellerne; hans Måne-Mars-mission for NASA; hans – og deres egen! – evne til at handle efter Lyndon LaRouches love for økonomisk genopretning under et finanskrak. Nogle demokrater må bryde geledderne, og Kongressen må udføre det presserende arbejde for landet.

Folk er i globalt oprør over det faldefærdige neoliberale system

Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche den 3. november 2019

Helga indledte sin ugentlige webcast med at insistere på, at folk faktisk bør se præsident Trumps rally i Tupelo, Mississippi, da man her vil se en helt anden dynamik, end hvad der formidles i medierne og af hans modstandere. Et betydeligt udsnit af de amerikanske vælgere reagerer entusiastisk på hans præsentationer, idet han fortsætter med at betone afslutningen på krigene, der blev indledt af Bush og Obama, alt imens han bekæmper sammensværgelsen, der føres imod ham. Hun kaldte demokraternes pres for en rigsretssag for et "højrisikabelt spil... som kan give bagslag."

Det vi gennemlever er et utroligt historisk øjeblik, et endeligt opgør mellem millioner over hele verden der er vrede, og som i USA bliver mobiliseret af Trump imod det britiske imperium, der har taget Det Demokratiske Parti [som gidsel]. Hun mindede seerne om, at hendes mand – da Trump blev valgt – sagde, at dette ikke var en amerikansk, men global begivenhed, hvilket vi ser nu med masseprotesterne, der pågår verden

rundt. Hun gennemgik udviklingen omkring rigsretssagen, herunder bedraget med Schiff's "whistleblower". Hun pegede på fremskridtene i Syrien, der er baseret på et samarbejde mellem Trump og Putin, samt handelssamtalerne med Kina, for at vise hvad det er som Trump gør, der forårsager hysteriet bag rigsretssagen.

Da hun gennemgik det igangværende finansielle/økonomiske sammenbrud samt de åndssvage løsninger der er foreslået af Lagarde, Carney m.fl., og som kun vil gøre ondt værre, pegede hun på de enestående løsninger, der er blevet udviklet af hendes mand Lyndon LaRouche. For Jer, vore seere, er tiden ikke til passivitet, konkluderede hun, men til nu at blive involveret og støtte vores organisation.